

UDKAST

Social- og Boligministeriet
Jura og Internationale Opgaver
2024 - 7712
bgn/anbmo

17. december 2025

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, straffeloven, udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine

(Forbud mod indgåelse og anerkendelse af ægteskab mellem fætter og kusine og andre beslægtede, forbud mod religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold for samme persongruppe, udbredelse af udlændingelovens formodningsregel på familiesammenføringsområdet m.v.)

§ 1

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023, som ændret ved § 18 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece.

Stk. 3. Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine.«

2. I § 11 *b*, 1. *pkt.*, ændres »8-18« til: »8-19«.

3. I § 22 *b*, *stk. 2*, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) hvis parterne er omfattet af § 6,«.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

4. § 22 *b*, *stk. 4*, affattes således:

UDKAST

»Stk. 4. Stk. 2, nr. 3 og 4, gælder ikke for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed.«

5. I § 22 b, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Stk. 2, nr. 3, gælder ikke for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.«

Justitsministeriet

§ 2

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1294 af 7. november 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 136, stk. 3, indsættes efter »260 a«: », 260 b«.

2. Efter § 260 a indsættes:

»§ 260 b. Den, der forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje, søskende, eller personer, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det gælder både beslægtede personer af forskelligt og samme køn.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold som nævnt i stk. 1.«

Udlændinge- og Integrationsministeriet

§ 3

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 25. september 2025, som ændret ved lov nr. 1344 af 25. november 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 13, § 19, stk. 6, og § 25 c indsættes efter »260 a«, »260 b«,

UDKAST

2. I § 9, stk. 15, nr. 2, og § 11, stk. 3, nr. 3, ændres »eller § 260 a« til: »§ 260 a eller § 260 b«.

3. I § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»§ 9, stk. 11, finder dog tilsvarende anvendelse.«

§ 4

I lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som ændret senest ved lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.«

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for vielser, der er foretaget før lovens ikrafttræden. For sådanne vielser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 3, finder ikke anvendelse for ægteskaber og registrerede partnerskaber, som en dansk myndighed har anerkendt før lovens ikrafttræden. For sådanne ægteskaber og registrerede partnerskaber finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Ved vielser i perioden fra den 1. juli 2026 til den 31. oktober 2026, der foretages på baggrund af en attest efter § 19, stk. 1, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, som er udstedt før den 1. juli 2026, skal vielsesmyndigheden, jf. § 17 og § 18, stk. 1 og 2, i lov om ægteskabs indgåelse og

opløsning, før vielsen sikre sig, at parterne ikke er beslægtede, jf. § 6, stk. 2 og 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1. Er parterne beslægtede, jf. 1. pkt., må vielsen ikke foretages.

Stk. 5. § 1, nr. 3, finder ikke anvendelse for ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, og § 9 q, stk. 2, og § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, der er indgivet før den X 2026 [fremsættelsestidspunkt]. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. § 1, nr. 3, finder ikke anvendelse for ansøgninger om konstatering af en persons automatiske erhvervelse af dansk indfødsret, når erhvervelsen er betinget af forældrenes ægteskab, når ægteskabet er indgået før lovens ikrafttræden.

Stk. 7. § 3, nr. 4, og § 4 finder ikke anvendelse for ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, og § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, der er indgivet før den X 2026 [fremsættelsestidspunktet]. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 6

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 3 og 4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Forbud mod indgåelse af ægteskab mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece
2.1.1.	Gældende ret
2.1.1.1.	Forbud mod indgåelse af ægteskab på grund af slægtskab
2.1.1.2.	Prøvelse af ægteskabsbetingelserne ved indgåelse af ægteskab i Danmark og om gyldighed og omstødelse af ægteskaber
2.1.1.3.	Rettigheder og pligter som følge af ægteskab
2.1.2.	Social- og Boligministeriets overvejelser
2.1.3	Den foreslåede ordning
2.2.	Anerkendelse af udenlandske ægteskaber indgået mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece
2.2.1.	Gældende ret
2.2.1.1.	Generelt om anerkendelse af udenlandske ægteskaber
2.2.1.2.	Afslag på anerkendelse af udenlandske ægteskaber på grund af slægtskab
2.2.2.	Social- og Boligministeriets overvejelser
2.2.3.	Den foreslåede ordning
2.3.	Anerkendelse af udenlandske ægteskaber for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Social- og Boligministeriets overvejelser

UDKAST

2.3.3.	Den foreslåede ordning
2.4.	Anerkendelse af udenlandske ægteskaber for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Social- og Boligministeriets overvejelser
2.4.3.	Den foreslåede ordning
2.5.	Udbredelse af udlændingelovens bestemmelse om afslag på opholdstilladelse, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet eller samlivet er indgået eller etableret efter begge parter ønske m.v.
2.5.1.	Gældende ret
2.5.1.1.	Reglerne om ægtefællesammenføring
2.5.1.2.	Reglerne om medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere og studerende samt udlandsdanskere
2.5.1.3.	Reglerne om opholdstilladelse til ægtefæller og faste samlevende til personer, der er fordrevet fra Ukraine
2.5.2.	Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.6.	Forbud mod at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede
2.6.1.	Gældende ret
2.6.1.1.	Forbud mod indgåelse af ægteskab med borgerlig gyldighed for beslægtede
2.6.1.2.	Straffelovens bestemmelser om religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold
2.6.2.	Justitsministeriets overvejelser
2.6.3.	Den foreslåede ordning
2.7.	Udvidelse af anvendelsesområdet for straffelovens § 136, stk. 3, om billigelse af visse handlinger som led i religiøs oplæring
2.7.1.	Gældende ret

UDKAST

2.7.2.	Justitsministeriets overvejelser
2.7.3.	Den foreslåede ordning
2.8.	Skærpelse af ægtefællesammenføringsreglerne, reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse og særreglerne om udvisning af religiøse forkyndere m.fl. og inddragelse af opholdstilladelse meddelt denne gruppe
2.8.1.	Gældende ret
2.8.1.1.	Reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse
2.8.1.2.	Reglerne om ægtefællesammenføring
2.8.1.3.	Reglerne om udvisning af religiøse forkyndere
2.8.1.4.	Reglerne om inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 9 f
2.8.2.	Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
2.8.3.	Den foreslåede ordning
3.	Ligestillingsmæssige konsekvenser
4.	Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker at indføre et forbud mod indgåelse af ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede.

Af regeringsgrundlaget fremgår bl.a., at *»Alle skal respektere vores grundlæggende værdier om frihed, demokrati og ligestilling mellem kønnene.«* samt at *»Vi ønsker et større og vedholdende fokus på, hvordan vi som samfund gør op med negativ social kontrol, så piger og kvinder med indvandrerbaggrund nyder samme rettigheder og frihed som danske kvinder og mænd«.*

Den 19. januar 2025 offentliggjorde regeringen *»Et frit liv i Danmark - Regeringens styrkede indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund«* med 22 initiativer til bekæmpelse af negativ social kontrol og parallelsamfund, hvor et forbud mod ægteskab mellem fætter og kusine indgår som ét ud af fem forslag i indsatsområde 1 om *»Styrket indsats mod parallelle retspraksisser m.v.«*

Lovforslaget skal primært bidrage til, at unge mænd og kvinder her i landet ikke udsættes for negativ social kontrol ved at blive presset ind i ægteskaber, de ikke ønsker. Lovforslaget har samtidigt til formål at begrænse de øgede sundhedsmæssige risici for arvelige sygdomme, der kan være for børn af genetisk beslægtede.

Et dansk forbud mod ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede vurderes at ville kunne bidrage til at begrænse negativ social kontrol, fordi familier herved mister en af de måder, hvorpå de kan kontrollere især unge kvinder – i dette tilfælde ved at gifte dem ind i slægten. Et forbud kan også være med til at beskytte unge mænd og kvinder mod at blive presset ind i ægteskaber, de ikke ønsker, og dermed styrke deres ret til selv at bestemme, hvem de vil giftes med.

Det vurderes også, at et sådan forbud vil begrænse risikoen for alvorlig arvelig sygdom, idet der er en sammenhæng mellem børn med genetisk beslægtede forældre og risikoen for arvelige sygdomme. Risikoen for misdannelse eller tidlig død for børn af forældre, der er fætter og kusine, er ca. 5 pct., hvilket er ca. 3 procentpoint højere end den generelle risiko. For børn af andengradsslægtninge, f.eks. farbror og niece, er risikoen for misdannelse eller tidlig død for barnet ca. 10-15 pct.

På den baggrund foreslås det at indføre et forbud mod at indgå ægteskab i Danmark mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece. Forbuddet vil skulle omfatte genetisk slægtskab.

Det foreslås, at forbuddet vil skulle være absolut, og at det således ikke skal være muligt at dispensere herfra.

Endvidere foreslås det at indføre et forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber indgået mellem de ovennævnte persongrupper. Det foreslås, at sådanne ægteskaber kun undtagelsesvist vil kunne anerkendes, hvis der foreligger tvingende grunde herfor, og parterne vil stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes.

For at imødegå, at beslægtede par kan opnå opholdstilladelse i Danmark på baggrund af fast samlivsforhold i stedet for ægteskab foreslås det endvidere,

at der indføres en formodningsregel for medfølgende ægtefæller og samlever til udenlandske arbejdstagere, studerende, udlandsdanskere og personer med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Formodningsreglen vil indebære, at det som udgangspunkt vil blive anset for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, hvis ægteskabet eller samlivet er indgået eller etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og at der i disse tilfælde som udgangspunkt vil skulle meddeles afslag på opholdstilladelse som ægtefælle eller fast samlever. Det vil svare til, hvad der i dag gælder ved ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom.

For yderligere at bidrage til, at unge mænd og kvinder ikke udsættes for negativ social kontrol ved at blive presset ind i ægteskaber, de ikke ønsker, indeholder lovforslaget også forslag om, at der som udgangspunkt ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse som medfølgende ægtefælle eller samlever til en udenlandsk arbejdstager, studerende, udlandsdansker eller person med opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet etableret efter begge parter eget ønske. Dette vil gælde uanset, om det ansøgende par er beslægtede. Det vil svare til, hvad der i dag gælder ved ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom.

Samtidig med indførelsen af forbuddet mod indgåelse af ægteskaber med borgerlig gyldighed mellem fætter og kusine og andre beslægtede foreslås det at forbyde foreståelse af og indgåelse i religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold for de personer, som efter ægteskabslovens § 6 ikke må indgå ægteskab med borgerlig gyldighed. Forbuddet vil indebære, at religiøse forkyndere eller andre personer, der forestår en sådan religiøs vielse eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold, vil kunne straffes. Det samme vil gælde de beslægtede personer, der indgår i den religiøse vielse uden borgerlig gyldighed eller det andet ægteskabslignende forhold.

Det foreslås i tilknytning hertil at ændre udlændingeloven, således at det kan få opholdsretlige konsekvenser eller konsekvenser for adgangen til tidsubegrænset opholdstilladelse og ægtefællesammenføring at blive dømt, og i visse tilfælde sigtet eller tiltalt, for at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller et andet ægteskabslignende forhold mellem beslægtede.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forbud mod indgåelse af ægteskab mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Forbud mod indgåelse af ægteskab på grund af slægtskab

Det fremgår af § 6 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023 (herefter ægteskabsloven), at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Der kan ikke dispenseres fra forbuddet.

Forbuddet gælder f.eks. ægteskab mellem forælder og barn og mellem bedsteforælder og barnebarn. Forbuddet gælder også mellem søskende, herunder halvsøskende, også selv om de ikke er opvokset sammen.

Forbuddet mod ægteskab mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje gælder både det genetiske slægtskab og det retlige slægtskab fastslået efter forældreskabslovgivningen (i dag børneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 7. august 2019), som ikke nødvendigvis er sammenfaldende. Det samme gør sig gældende i forhold til søskende, medmindre der er tale om et søskendeforhold etableret ved adoption.

Efter adoption finder forbuddet i ægteskabslovens § 6 anvendelse på forholdet mellem adoptivbarnet og barnets oprindelige slægt, både i forhold til forældre og søskende, mens bestemmelsen ikke er til hinder for, at adoptivbarnet gifter sig med adoptantens genetiske barn eller andet adoptivbarn.

Adoptant og adoptivbarn må ikke indgå ægteskab med hinanden, så længe adoptivforholdet består, jf. ægteskabslovens § 8. Ønsker adoptant og adoptivbarn at indgå ægteskab med hinanden, skal adoptivforholdet først ophæves.

Efter ægteskabslovens § 1 finder loven anvendelse på ægteskab mellem to personer af forskelligt køn og mellem to personer af samme køn. Der gælder således de samme regler for ægteskab mellem to personer af forskelligt køn og to personer af samme køn.

Efter de gældende regler er der således ikke forbud mod indgåelse af ægteskab mellem fætter og kusine eller mellem personer, der er beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece.

Ved lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning blev som § 12 indført en bestemmelse, hvorefter ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Ordlyden i denne bestemmelse svarer til ordlyden i den nugældende ægteskabslovs § 6.

I arbejdet med den tidligere gældende ægteskabslovs § 12 blev hensynet til den kommende slægts sundhed og levedygtighed inddraget, da statistiske undersøgelser havde godtgjort, at der var alvorlige lidelser, som i særlig grad

var forårsaget af genetisk slægtskab mellem forældre. Ifølge forarbejderne rummede forbindelse mellem personer der var genetisk tæt beslægtede en så stor sundhedsmæssig fare, at det ville kunne begrunde et ægteskabsforbud. Der henvises til side 78-80 i udkast til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning med tilhørende bemærkninger, udarbejdet af den ved kgl. resolutioner af 25. juli 1910 og 19. juni 1912 nedsatte kommission.

Når forældre ikke er genetisk beslægtede, er risikoen for, at deres børn får en arvelig sygdom, ca. 2 pct. Er forældre derimod genetisk beslægtede, vil der være en øget risiko for, at begge parter er bærere af et gen, der kan give anledning til en sygdom eller lidelse hos barnet. Det betyder, at deres børn har en øget risiko for at få en arvelig sygdom.

Er forældrene tredjegradsslægtninge, f.eks. fætter og kusine, og er der ikke kendte genetiske sygdomme i familien, er risikoen for misdannelse eller tidlig død for barnet ca. 5 pct., hvilket er ca. 3 procentpoint højere end den generelle risiko. For børn af andengradsslægtninge, f.eks. farbror og niece, er risikoen for misdannelse eller tidlig død for barnet ca. 10-15 pct.

Det er vurderingen, at ægteskaber mellem beslægtede er mere udbredt i udlandet og i Danmark forekommer hyppigere blandt personer med udenlandsk baggrund.

Der foreligger imidlertid ikke i dansk kontekst eksakte tal om antallet af ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede. Det er således kun i begrænset omfang muligt at undersøge dette, og opgørelsen af ægteskaber mellem f.eks. fætter og kusine er behæftet med væsentlig usikkerhed, da det forudsætter oplysninger om bedsteforældre, som i mange tilfælde mangler helt eller delvist. Det kan bl.a. skyldes, at bedsteforældrene aldrig har boet i Danmark, og derfor ikke er registreret i Det Centrale Personregister (CPR). Manglende oplysninger om bedsteforældre er således særligt et problem blandt personer med udenlandsk baggrund.

Det fremgår imidlertid af registreringer i udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystem, at der i perioden 2011-2024 er registreret 315 afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at det er tvivlsomt, om ægteskabet eller samlivet er indgået efter begge parters eget ønske, idet parret er nærtbeslægtet eller i øvrigt nærmere beslægtet f.eks. fætter og kusine.

I Sverige har en arbejdsgruppe nedsat af regeringen i en rapport fra oktober 2024 med titlen »Förbud mot ägtenskap mellan kusiner och vissa andra nära släktingar« anbefalet at indføre et forbud mod ægteskaber mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, som er genetisk beslægtede. Anbefalingen er primært begrundet i hensynet til at modvirke undertrykkelse og anden ufrihed i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Af rapporten fremgår, at æresrelateret vold og undertrykkelse betyder, at særligt piger og kvinder er begrænsede i deres liv og er udsat for pres og vold for at bevare fælles normer og værdier. Det involverer bl.a. krav om ægteskab og valg af ægtefælle. Det anføres også, at selv uden for en klar

kontekst af ære kan arrangerede ægteskaber forekomme med elementer af indflydelse fra familie og pårørende.

I rapporten ses der også på de helbredsmæssige risici, der er for børn, hvis forældre er fætter og kusine. Vurderingen er, at der er øget risiko for sygdom og invaliditet for børn, hvis forældre er fætter og kusine, men at dette forhold ikke i sig selv skønnes tilstrækkeligt til at begrunde et forbud mod ægteskab mellem fætter og kusine.

Det er vurderingen, at de mekanismer relateret til æresnormer og negativ social kontrol i ægteskaber mellem fætter og kusine, der er beskrevet i rapporten, er sammenlignelige for Danmark og Sverige, om end det på baggrund af bl.a. de ovenfor nævnte oplysninger fra de danske udlændingemyndigheder er vurderingen, at forekomsten af ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede i Danmark formentlig er noget mindre end i Sverige.

I Norge blev i 2024 vedtaget et forbud mod indgåelse af ægteskab mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, som er genetisk beslægtede. Det norske forbud er primært begrundet i de sundhedsmæssige risici, der kan være, hvis genetisk beslægtede får børn sammen. Sekundært har forbuddet til formål at modvirke tvangsægteskaber og negativ social kontrol.

2.1.1.2. Prøvelse af ægteskabsbetingelserne ved indgåelse af ægteskab i Danmark og om gyldighed og omstødelse af ægteskaber

Det fremgår af ægteskabslovens § 12, at det skal godtgøres (prøves), at parterne opfylder betingelserne for at indgå ægteskab (ægteskabsbetingelserne). Ægteskabsbetingelserne fremgår af lovens kapitel 1, og det er efter lovens § 6 bl.a. en betingelse for at indgå ægteskab, at parterne ikke er slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller er søskende, jf. punkt 2.1.1.1.

Det er kommunen, der forud for vielser i Danmark foretager prøvelsen af, om parret opfylder betingelserne for at blive gift. Ved internationale ægteskaber, hvor ikke begge parter enten har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, tidsubegrænset opholdstilladelse eller ret til tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark efter EU-reglerne, er Familieretshuset prøvelsesmyndighed, jf. ægteskabslovens § 13, stk. 1 og 3.

I ansøgningen om prøvelsesattest vejledes parterne om, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende, og parterne skal oplyse, om de er beslægtede med hinanden på denne måde. Parterne orienteres samtidigt om, at afgivelse af urigtig erklæring kan straffes efter straffelovens § 163, jf. lovbekendtgørelse nr. 1145 af 5. november 2024. Efter denne bestemmelse straffes den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Efter ægteskabslovens § 21, stk. 1, er en vielse kun gyldig, hvis den er sket for en myndighed, der efter loven kan foretage vielser, og under iagttagelse af bestemmelsen i § 20, stk. 2, og begge parter ved vielsen var fyldt 18 år. En vielse er endvidere kun gyldig, hvis den ikke strider mod § 8 a.

Det følger af ægteskabslovens § 20, stk. 2, at parterne ved samtidigt møde på spørgsmål af vielsesmyndigheden skal erklære at ville ægte hinanden og derpå af denne forkyndes at være ægtefolk.

Af ægteskabslovens § 8 a fremgår, at ægteskab ikke må indgås, hvis der er bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab med det afgørende formål at opnå ret til ophold i Danmark, i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i Schweiz.

Der er således seks betingelser, der skal være opfyldt for, at et ægteskab indgået i Danmark er gyldigt:

- 1) Vielsen skal være foretaget af en myndighed, som efter ægteskabsloven kan foretage vielser.
- 2) Begge parter skal ved vielsen være fyldt 18 år.
- 3) Parterne skal være samtidigt til stede under vielsen.
- 4) Begge parter skal erklære, at de vil giftes med hinanden.
- 5) Vielsesmyndigheden skal forkynde, at parterne er blevet gift.
- 6) Der må ikke være tale om et proformaægteskab.

Hvis disse betingelser er opfyldt, er vielsen gyldig. Dette gælder også, selvom en eller flere ægteskabsbetingelser efter ægteskabslovens kapitel 1 ikke er opfyldt, f.eks. ægteskabslovens § 6 om, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.

Et gyldigt ægteskab kan imidlertid i nogle situationer omstødes. Det fremgår bl.a. af ægteskabslovens § 23, stk. 1, at et ægteskab omstødes, hvis det er indgået i strid med § 6 om forbud mod indgåelse af ægteskab mellem beslægtede. I denne situation kan en sag til omstødelse anlægges af Familieretshuset eller af en af ægtefællerne, jf. ægteskabslovens § 23, stk. 3. Det følger af § 27, stk. 2, nr. 2, i lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 (herefter Familieretshusloven), at afgørelsen om omstødelse træffes af familieretten. Omstødelse medfører efter ægteskabslovens § 25 samme retsvirkninger som en skilsmisse.

2.1.1.3. Rettigheder og pligter som følge af ægteskab

Indgåelse af ægteskab medfører en række rettigheder og pligter for ægtefællerne. Disse rettigheder og pligter, der er reguleret i en række love, drejer sig navnlig om forældreskab til og forældremyndighed over fælles børn, ægtefællers gensidige arveret, gensidig forsørgelsespligt, ægtefællers råderet over deres formue under ægteskabet og deling af ægtefællers formuer ved separation, skilsmisse og død.

UDKAST

I lyset af samfundsudviklingen og deraf ændrede familiemønstre er der gennem årene sket en løbende tilpasning af den familieretlige lovgivning sådan, at lovgivningen nu i vid udstrækning også understøtter etablering af forhold mellem ugifte samlevende. En mand eller en kvinde kan således efter henholdsvis børnelovens § 2 og § 3 b, stk. 1, anses som forælder til et barn, der fødes af en ugift kvinde, hvis den pågældende og moren ved registreringen af barnets fødsel skriftligt erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Derved får forældrene også fælles forældremyndighed over barnet. Hvis et forældreskab ikke er fastslået i forbindelse med fødslen, kan der hos Familieretshuset ske en efterfølgende anerkendelse heraf, og der kan samtidig etableres fælles forældremyndighed over barnet.

Endvidere kan ægteskab have betydning for parternes mulighed for at opnå opholdstilladelse i Danmark, jf. nærmere herom punkt. 2.5, ligesom indgåelse af ægteskab i særlige tilfælde kan medføre, at parrets børn bliver danske statsborgere ved fødslen.

Det følger således af § 2 i lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1656 af 23. december 2022 (herefter indfødsretsloven), at et barn, som er født inden den 1. juli 2014, af en dansk far og en udenlandsk mor, og som ikke erhvervede dansk indfødsret ved fødslen, erhverver dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab. Det er en forudsætning, at barnet på tidspunktet for ægteskabets indgåelse er ugift og under 18 år.

Erhvervelse af dansk indfødsret som følge af forældrenes ægteskab forudsætter i alle tilfælde, at ægteskabet på tidspunktet for indgåelsen er i overensstemmelse med dansk ret.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at i perioden fra den 1. januar 1951 til den 31. december 1978 fulgte det af indfødsretslovens § 1, nr. 1, at et barn blev dansk ved fødslen, hvis barnet blev født inden for ægteskab, og faderen var dansk statsborger.

I perioden fra den 1. januar 1979 til den 31. januar 1999 fulgte det af indfødsretslovens § 1, nr. 1, at et barn blev dansk ved fødslen, hvis barnet blev født inden for ægteskab, og faderen eller moderen var dansk.

I perioden fra den 1. februar 1999 til den 1. juli 2014 fulgte det desuden af indfødsretslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., at et barn, der blev født i udlandet af en dansk far og en udenlandsk mor, erhvervede dansk indfødsret ved fødslen, hvis forældrene var gift.

Siden den 1. juli 2014 har forældrenes ægteskab ikke haft betydning for, om et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen efter indfødsretslovens § 1.

2.1.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Det er på baggrund af regeringens 22 initiativer til bekæmpelse af negativ social kontrol og parallelsamfund, som blev offentliggjort den 19. januar 2025 i publikationen »Et frit liv i Danmark - Regeringens styrkede indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund«, Social- og Boligministeriets opfattelse, at ægteskabslovgivningen bør bidrage til at modvirke tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber og negativ social kontrol.

Den, som indgår ægteskab, skal være fri for tvang, pres, forventning m.v. i forbindelse med en sådan beslutning. Det gælder, uanset hvilken kultur og hvilke traditioner der måtte være i den enkelte familie. Det væsentligste formål med lovforslaget er således at varetage dette hensyn til den enkeltes frihed til selv at vælge ægtefælle. Det kan efter ministeriets opfattelse understøttes ved et forbud mod ægteskaber mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, der er genetisk beslægtede.

I relation til de ændringer af ægteskabsloven, der foreslås i dette lovforslag, anvendes betegnelsen »beslægtede« om disse persongrupper.

Endvidere bør risikoen for arvelige sygdomme for børn af beslægtede begrænses mest muligt, hvilket efter ministeriets opfattelse kan understøttes ved et forbud mod ægteskab mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece.

Et sådant forbud bør efter ministeriets opfattelse alene skulle omfatte genetisk slægtskab.

Ved denne afgrænsning vil slægtskabsforhold, der er fastslået retligt, men som ikke bygger på genetik, ikke være omfattet af forbuddet, uanset at der i forhold til nogle af disse relationer kan argumenteres for, at der også i sådanne situationer kan være risiko for negativ social kontrol. Det skyldes, at der i en række tilfælde kan være tale om, at to personer, der tidligere har haft et retligt slægtskab, indgår ægteskab, uden at dette nødvendigvis er udtryk for negativ social kontrol. Det kan eksempelvis være en situation, hvor en enkemand indgår ægteskab med sin afdøde hustrus søsters datter.

Det er imidlertid ministeriets vurdering, at forbuddet med en genetisk afgrænsning vil omfatte langt de fleste situationer, hvor der kan være risiko for negativ social kontrol.

Det er udgangspunktet i børneloven, at retligt forældreskab fastslås på grundlag af en genetisk tilknytning mellem barn og forælder. I en række situationer fastslås forældreskab dog selvom, der ikke er genetisk forbindelse, f.eks. på grund af ægteskab, en omsorgs- og ansvarserklæring, fødsel af barnet, assisteret reproduktion og surrogataftale. Der henvises bl.a. til børnelovens §§ 1-3 d, 27, 30 og 30 i.

Ved vurderingen af, om personer inden for den omhandlede personkreds er beslægtede på en sådan måde, at de er omfattet af ovennævnte overvejelser, ses der bort fra retligt forældreskab.

Som beskrevet i punkt 2.1.1.2 er et ægteskab gyldigt, selvom det efterfølgende viser sig, at parterne ikke opfyldte betingelserne for at indgå ægteskab, herunder f.eks. et ægteskab mellem personer, der er slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende, jf. ægteskabslovens § 6. I disse situationer vil ægteskabet imidlertid kunne omstødes efter ægteskabslovens § 23.

I lyset af, at det allerede i dag følger af ægteskabslovens § 23, stk. 1, at ægteskaber er omstødelige, når de er indgået i strid med forbuddet mod ægteskab mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende, er det ministeriets opfattelse, at dette også bør være retstilstanden ved indførelse af et forbud mod ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i ægteskabslovens § 6 indføres et stk. 2, hvorefter ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, og et stk. 3, hvorefter ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine.

Forslaget vil betyde, at de ovennævnte beslægtede par ikke vil kunne indgå ægteskab i Danmark. Forbuddet foreslås at skulle være uden dispensationsmulighed.

Hvis et ægteskab indgås i strid med de foreslåede bestemmelser i ægteskabslovens § 6, stk. 2 og 3, vil det være gyldigt, men det vil kunne omstødes efter ægteskabslovens § 23. Indtil ægteskabet er omstødt ved endelig dom, har det samme retsvirkninger som andre ægteskaber.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Anerkendelse af udenlandske ægteskaber indgået mellem fætter og kusine og mellem farbror, faster, faster eller moster og nevø eller niece

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Generelt om anerkendelse af udenlandske ægteskaber

Par, som har indgået ægteskab i udlandet, kan få behov for at få ægteskabet anerkendt i Danmark. Dette gælder både par med bopæl i Danmark, som f.eks. vælger at blive gift under en ferie i udlandet, og par, som opholder sig i Danmark midlertidigt.

Efter ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, anerkendes et ægteskab, der er indgået i udlandet, hvis ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået.

I bestemmelsens stk. 2 er oplistet følgende fire situationer, hvor et udenlandsk ægteskab uanset bestemmelsen i stk. 1 alligevel ikke anerkendes i Danmark:

1) Parterne var ikke samtidig til stede ved vielsen.

- 2) Der er tale om et proformaægteskab.
- 3) En part var ved vielsen ikke fyldt 18 år.
- 4) Anerkendelse af ægteskabet vil stride mod grundlæggende danske retsprincipper.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at uanset stk. 2 anerkendes ægteskabet, hvis der foreligger tvingende grunde herfor, og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes.

Tvingende grunde er kun, når en manglende anerkendelse ellers vil stille parterne i en urimelig situation. Er det således f.eks. på grund af en af parternes dødsfald umuligt at løse de retlige udfordringer, der opstår ved manglende anerkendelse, kan det tale for, at ægteskabet alligevel anerkendes. Denne situation kan f.eks. opstå i forhold til at fastslå faderskabet til fælles børn og parternes gensidige arveret. Der henvises til Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 94 som fremsat, side 14.

Det fremgår af ægteskabslovens § 22 b, stk. 4, at betingelsen i stk. 2, nr. 3 (alderskravet), ikke gælder for EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller.

Efter ægteskabslovens § 22 c anerkendes et udenlandsk registreret partnerskab, hvis betingelserne i § 22 b er opfyldt, og retsvirkningerne af partnerskabet svarer til retsvirkningerne af registreret partnerskab efter dansk ret.

Spørgsmål om anerkendelse af udenlandske ægteskaber opstår typisk under behandlingen af en sag, hvor det har betydning, om parterne efter dansk ret anses som ægtefæller. Spørgsmål om anerkendelse af udenlandske ægteskaber kan således opstå for en række forskellige myndigheder, f.eks. udlændingemyndighederne (opholdstilladelse og visum til kortvarige besøg m.v.), Familieretshuset (faderskab, separation og skilsmisse m.v.), kommunerne (registrering i CPR) og domstolene (arv og bodeling m.v.). Det er den pågældende myndighed, der tager stilling til, om ægteskabet anerkendes i Danmark. Hvis myndighedens afgørelse kan påklages, kan klageinstansen ligeledes i den sammenhæng tage stilling til spørgsmålet om ægteskabets anerkendelse. En myndighed er ikke bundet af en anden myndigheds stillingtagen til spørgsmålet om anerkendelse af et udenlandsk ægteskab.

Der er således ikke én myndighed, der har til opgave at afgøre spørgsmål om anerkendelse af udenlandske ægteskaber, men hvis en myndighed er i tvivl om, hvorvidt et udenlandsk ægteskab kan anerkendes efter dansk ret, kan myndigheden forelægge sagen for Familieretshuset, der kan afgive en vejledende udtalelse.

Efter grundlovens § 63 er domstolene berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den endelige afgørelse om anerkendelse af et udenlandsk ægteskab henhører således under domstolene.

Anerkendelse af et udenlandsk ægteskab indebærer, at parterne anses for ægtefæller efter dansk ret. Dette betyder bl.a., at et ægtepar, der er blevet

gift i udlandet, har de samme rettigheder og pligter i Danmark, som hvis ægteskabet var indgået her i landet. Der henvises til punkt 2.1.1.3 om rettigheder og pligter som følge af indgåelse af ægteskab i Danmark.

Et ægteskab indgået i udlandet kan herudover have betydning for parternes mulighed for at opnå opholdstilladelse i Danmark og eventuelle fælles børns erhvervelse af dansk indfødsret, jf. nærmere herom i punkt 2.5. og 2.1.1.3. Er ægteskabet indgået i udlandet, er det en betingelse for erhvervelse af dansk indfødsret, at ægteskabet kan anerkendes efter dansk ret.

2.2.1.2. Afslag på anerkendelse af udenlandske ægteskaber på grund af slægtskab

Bestemmelsen i ægteskabslovens § 22 b blev indført pr. 1. februar 2017. Indtil dette tidspunkt blev udenlandske ægteskaber anerkendt på ulovbestemt grundlag efter dansk international privatret. Udenlandske ægteskaber blev anerkendt, hvis form- og kompetencereglerne i indgåelseslandet var overholdt, medmindre anerkendelse af ægteskabet stred mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public), jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 94 som fremsat, side 6.

Det nærmere indhold af et ordre public-forbehold fastlægges i praksis. Det følger af praksis, at ikke-ankendelse af en udenlandsk afgørelse, fordi den strider mod grundlæggende danske retsprincipper, typisk kommer på tale, hvis anerkendelse af afgørelsen vil virke stødende for dansk rets- og moralopfattelse. En udenlandsk afgørelse strider således mod grundlæggende danske retsprincipper, hvis den er uforenelig med de fundamentale principper, som det danske retssystem bygger på, i en sådan grad, at anvendelse eller anerkendelse af den udenlandske afgørelse må anses som udelukket.

Efter ægteskabslovens § 6 må ægteskab ikke indgås i Danmark mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Bestemmelsen er beskrevet i punkt 2.1.1.1.

Det ses ikke afklaret i praksis, hvorvidt anerkendelsen af et udenlandsk ægteskab indgået mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende vil være i strid med ordre public. Det er Social- og Boligministeriets vurdering, at et udenlandsk ægteskab mellem f.eks. en forælder og et voksent barn, der er genetisk beslægtede, eller mellem genetiske søskende ikke vil blive anerkendt efter dansk ret, fordi anerkendelse af et ægteskab mellem personer der er så tæt beslægtede, vil blive anset som stridende mod ordre public.

Anerkendes et sådant ægteskab ikke, vil bestemmelsen i ægteskabslovens § 22 b, stk. 3, om dispensation ved »tvingende grunde« imidlertid efter en konkret vurdering kunne medføre, at ægteskabet alligevel anerkendes. Det må dog lægges til grund, at et sådant ægteskab efter anerkendelsen vil blive søgt omstødt. Se nærmere herom i punkt 2.1.1.2.

2.2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Når det med henblik på at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber og negativ social kontrol foreslås at indføre et nationalt forbud mod indgåelse af ægteskaber mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, jf. punkt 2.1.2, vil dette forbud efter Social- og Boligministeriets opfattelse være utilstrækkeligt, hvis der ikke samtidigt indføres et tilsvarende forbud i forhold til anerkendelse af ægteskaber indgået i udlandet mellem disse persongrupper.

Baggrunden herfor er, at der ellers vil være en risiko for, at et sådant nationalt forbud i ægteskabslovens § 6 vil kunne blive omgået ved, at parterne i stedet indgår ægteskab i udlandet og herefter søger ægteskabet anerkendt i Danmark.

Et sådant forbud bør, ligesom det foreslåede nationale forbud, alene omfatte genetisk slægtskab.

Ved indførelse af et sådant forbud vil de ovennævnte beslægtede par som udgangspunkt ikke kunne få et udenlandsk ægteskab anerkendt i Danmark.

Det er således ministeriets opfattelse, at der er behov for at forbyde anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem beslægtede, det vil sige mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece.

Samtidig er det ministeriets opfattelse, at der er behov for at tydeliggøre, at udenlandske ægteskaber mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende heller ikke kan anerkendes i Danmark.

Modsat overvejelserne om et forbud mod indgåelse af ægteskab i Danmark mellem de nævnte persongrupper, jf. punkt 2.1.2 ovenfor, vurderes det i forhold til et forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber på grund af slægtskab at være nødvendigt med dispensationsmulighed for at leve op til Danmarks forpligtelser efter EU-retten. Se nærmere herom i punkt 2.3 og 2.4.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i ægteskabslovens § 22 b indføres en bestemmelse, hvorefter et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke anerkendes, hvis parterne er omfattet af § 6.

Forslaget vil betyde, at udenlandske ægteskaber mellem slægtninge, der er retligt eller genetisk beslægtede i ret op- og nedstigende linje, der er genetisk beslægtede som søskende, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, eller der er genetisk beslægtede som fætter og kusine, som udgangspunkt ikke vil blive anerkendt i Danmark.

Forslaget vil endvidere betyde, at udenlandske ægteskaber mellem beslægtede som ovenfor nævnt efter en konkret vurdering vil skulle kunne anerkendes, hvis der er tvingende grunde herfor, og parterne vil blive stillet i en

urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes, jf. ægteskabslovens § 22 b, stk. 3. Efter anerkendelse vil et sådant ægteskab imidlertid blive søgt omstødt, men indtil ægteskabet er omstødt ved endelig dom, har det samme retsvirkninger som andre ægteskaber.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.3. Anerkendelse af udenlandske ægteskaber for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed

2.3.1. Gældende ret

Efter ægteskabslovens § 2 må den, der er under 18 år, ikke indgå ægteskab.

Endvidere fremgår det af ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 2, at et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke anerkendes, hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, men efter bestemmelsens stk. 4 gælder betingelsen i stk. 2, nr. 2, ikke for EU-/EØS-borgere og disse ægtefæller.

Forbuddet mod ægteskab med mindreårige blev indsat i ægteskabsloven ved lov nr. 81 af 24. januar 2017. Samtidig blev bestemmelserne i § 22 b om anerkendelse af udenlandske ægteskaber indsat i ægteskabsloven.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketings-tidende 2016-17, tillæg A, L 94 som fremsat, side 8, at det var det daværende Børne- og Socialministeriums opfattelse, at dansk lovgivning og praksis bør understøtte et yderst restriktivt syn på ægteskaber, der er indgået i udlandet af mindreårige, og at danske myndigheder således ikke bør medvirke til en accept af sådanne ægteskaber. Ministeriet fandt derfor, at udgangspunktet burde være, at udenlandske ægteskaber, der er indgået af mindreårige, ikke anerkendes i Danmark.

Videre fremgår det samme sted i bemærkningerne, at med forslagene om at afskaffe muligheden for at dispensere fra alderskravet og om ikke at anerkende udenlandske ægteskaber, der er indgået af mindreårige, gennemførtes en samlet løsning, der havde som overordnet sigte at understrege, at ægteskaber indgås af myndige personer, og at varetage hensynet til, hvad der er bedst for den mindreårige, og at dette gælder uanset, om der er tale om mindreårige, som ønsker at indgå ægteskab i Danmark, eller mindreårige, som har indgået ægteskab i et andet land og efterfølgende kommer til Danmark.

For så vidt angår EU-reglerne, følger det af artikel 21, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 21 i TEUF er udmøntet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område m.v. (opholdsdirektivet).

Opholdsdirektivet finder efter artikel 3 anvendelse på enhver unionsborger, der rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, samt familiemedlemmer, der ledsager unionsborgeren eller slutter sig til denne.

Som familiemedlem betragtes efter artikel 2, nr. 2, i opholdsdirektivet blandt andre unionsborgerens ægtefælle eller registrerede partner, såfremt lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab.

Opholdsdirektivet er gennemført i dansk ret ved bl.a. bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler om fri bevægelighed (EU-opholdsbekendtgørelsen).

Derudover følger det af artikel 9 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, at retten til at indgå ægteskab og retten til at stifte familie sikres i overensstemmelse med de nationale love om udøvelsen af denne ret.

Det fremgår af bemærkningerne til ægteskabslovens § 22 b, jf. Folketings-tidende 2016-17, tillæg A, L 94 som fremsat, side 11, at det blev overvejet, om kravet om, at parterne var fyldt 18 år på vielsestidspunktet, kan omfatte EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller i sager om anerkendelse af udenlandske ægteskaber. Da EU-samarbejdet bygger på gensidig tillid og anerkendelse, vurderede det daværende Børne- og Socialministerium, at det ville rejse væsentlige spørgsmål i forhold til EU-retten at opstille en almindelig lovbestemt aldersbetingelse for anerkendelse i forhold til personer omfattet af EU-retten. Det blev derfor foreslået, at EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller, uanset nationalitet, skulle undtages fra det generelle alderskrav ved anerkendelse af udenlandske ægteskaber.

På baggrund heraf blev undtagelsen i ægteskabslovens § 22 b, stk. 4, indført, hvorefter betingelsen i stk. 2, nr. 2, (alderskravet) ikke gælder for EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller, mens de øvrige betingelser i stk. 2 gælder for at anerkende et udenlandsk ægteskab.

2.3.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Det er ministeriets opfattelse, at ægteskabslovens § 22 b, stk. 4, der er en undtagelse for EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller fra forbuddet mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber med mindreårige, bør udvides til også at omfatte det i punkt 2.2.3 foreslåede forbud i forhold til anerkendelse af ægteskaber mellem beslægtede, der er indgået i udlandet.

Det er således vurderingen, at det foreslåede forbud også vil udgøre en begrænsning af EU-reglerne om fri bevægelighed, hvilket er forbudt, medmindre det er begrundet i et tvingende alment hensyn og er proportionalt, hvilket indebærer, at det for det første skal være egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte formål og for det andet, at det ikke må gå videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

I forhold til Danmarks forpligtelser efter EU-retten er det vurderingen, at et generelt forbud, som primært har til formål at modvirke negativ social kontrol, ikke kan anses for egnet til at varetage dette formål, når ægteskabet allerede er indgået i udlandet.

Det er samtidig ministeriets opfattelse, at bestemmelsen i § 22 b, stk. 4, bør præciseres, så det fremgår tydeligt, at det er en undtagelse, der gælder for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, dvs. der skal både være tale om EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller, og der skal foreligge et grænseoverskridende element. Der er med denne præcisering ikke tiltænkt en ændring af den allerede gældende retstilstand.

Det er i den forbindelse ministeriets opfattelse, at udenlandske ægteskaber i forhold til personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed fortsat ikke vil skulle anerkendes i Danmark, hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen, hvis der er tale om et proformaægteskab, eller hvis anerkendelse vil stride mod grundlæggende danske retsprincipper, jf. ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 1, 2 og 4. Et eksempel på dette sidstnævnte er et udenlandsk ægteskab indgået mellem en forælder og et voksent barn eller mellem søskende.

Bestemmelsen i ægteskabslovens § 22 b, stk. 3, om dispensation ved »tvungne grunde« ville imidlertid også i de ovennævnte situationer efter en konkret vurdering kunne medføre, at et sådant ægteskab ville skulle anerkendes, hvis en manglende anerkendelse ellers ville stille parterne i en urimelig situation. Det må dog lægges til grund, at et sådant ægteskab efter anerkendelse vil blive søgt omstødt. Se nærmere herom i punkt 2.1.1.2.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ægteskabslovens § 22 b, stk. 4, nyaffattes således, at stk. 2, nr. 3 og 4, ikke gælder for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed.

Forslaget vil for det første betyde, at målgruppen for bestemmelsen vil blive udvidet til også at omfattet ægteskaber, der er omfattet af det foreslåede forbud i forhold til anerkendelse af udenlandske ægteskaber, jf. punkt 2.3.

For det andet vil forslaget betyde, at bestemmelsen vil blive præciseret, så det fremgår tydeligt af dens ordlyd, at den gælder for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, dvs. der skal både være tale om EU-/EØS-borgere og disse ægtefæller, og der skal foreligge et grænseoverskridende element. Der er med denne præcisering ikke tiltænkt ændring af den allerede gældende retstilstand.

Forslaget vil betyde, at personer der er omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed – i lighed med den gældende undtagelse fra alderskravet – vil være undtaget fra forbuddet mod anerkendelse af udenlandske ægteskab mellem fætter og kusine og andre beslægtede.

Da der alene er tale om en undtagelse fra forbuddet om anerkendelse af ægteskaber, som er indgået i udlandet, vil forbuddet mod indgåelse af ægteskaber i Danmark kunne håndhæves fuldt ud således, at de pågældende ikke efter lovforslagets ikrafttræden vil kunne indgå et sådant ægteskab i Danmark.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

2.4. Anerkendelse af udenlandske ægteskaber for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet

2.4.1. Gældende ret

Den 12. september 1963 indgik Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale. Formålet med aftalen var at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelse mellem EU og Tyrkiet, herunder gradvist at gennemføre arbejdskraftens fri bevægelighed.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol af 23. november 1970 og af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980. Samlet kaldes dette i det følgende for associeringsaftalekomplekset.

Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 indeholder i artikel 13 en såkaldt stand still-klausul vedrørende arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter ikrafttrædelsen af afgørelsen den 1. december 1980 må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som har opnået opholds- og arbejdstilladelse efter de nationale regler herom.

Indførelse af nye restriktioner eller begrænsninger i adgangen til beskæftigelse, herunder i forhold til opholdstilladelse, er således forbudt, medmindre de er begrundet i et tvingende alment hensyn og er proportionale, hvilket indebærer, at de for det første skal være egnede til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål, og for det andet, at de ikke må gå videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

2.4.2. Social- og Boligministeriets overvejelser

Det er ministeriets opfattelse, at det vil være i strid med stand still-klausulen i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 at lade det foreslåede forbud i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, jf. punkt 2.3, mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem beslægtede, gælde i forhold til personer omfattet af associeringsaftalekomplekset.

Det er i den forbindelse ministeriets opfattelse, at et forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede vil udgøre en ny begrænsning af associeringsberettigede tyrkiske statsborgeres rettigheder, som ikke er proportional. I tråd med vurderingen, anført ovenfor i forhold til personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, er det ligeledes vurderingen i forhold til personer omfattet af associeringsaftalekomplekset, at forbuddet, som primært har til formål at

modvirke negativ social kontrol, ikke anses for egnet til at varetage dette formål, når ægteskabet allerede er blevet indgået i udlandet.

Det er herefter ministeriets opfattelse, at der bør indsættes en undtagelse for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Det bemærkes, at udenlandske ægteskaber i forhold til personer omfattet af associeringsaftalekomplekset ikke vil kunne anerkendes i Danmark, hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen, hvis der er tale om et proformaægteskab, eller hvis anerkendelse vil stride mod grundlæggende danske retsprincipper, jf. ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 1, 2 og 4. Et eksempel på dette sidstnævnte er et udenlandsk ægteskab indgået mellem en forælder og et voksent barn eller mellem søskende. Et sådant ægteskab vil blive søgt omstødt. Se nærmere herom i punkt 2.2.1.2.

Bestemmelsen i ægteskabslovens § 22 b, stk. 3, om dispensation ved »tvungende grunde« ville imidlertid også i de ovennævnte situationer efter en konkret vurdering kunne medføre, at et sådant ægteskab ville kunne anerkendes, hvis en manglende anerkendelse ellers ville stille parterne i en urimelig situation. Det må dog lægges til grund, at et sådant ægteskab efter anerkendelsen ville blive søgt omstødt. Se nærmere herom i punkt 2.1.1.2.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes nyt stk. 5 i ægteskabslovens § 22 b, hvorefter stk. 2, nr. 3, ikke gælder for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Forslaget vil betyde, at personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet vil være undtaget fra det foreslåede forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede.

Da der alene er tale om en undtagelse fra forbuddet om anerkendelse af ægteskaber, som er indgået i udlandet, vil forbuddet mod indgåelse af ægteskaber i Danmark kunne håndhæves fuldt ud, således at de pågældende ikke efter lovforslagets ikrafttræden vil kunne indgå et sådant ægteskab i Danmark.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.5. Udbredelse af udlændingelovens bestemmelse om afslag på opholdstilladelse, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet eller samlivet er indgået eller etableret efter begge parter eget ønske m.v.

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Reglerne om ægtefællesammenføring

Efter § 9, stk. 1, nr. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 25. september 2025, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre

nordiske lande, har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end de sidste 2 år, eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Det er således en forudsætning for ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at der foreligger et gyldigt ægteskab, herunder et udenlandsk ægteskab, der anerkendes efter dansk ret, eller et fast samlivsforhold af længere varighed.

Vurderingen af, om der foreligger et gyldigt ægteskab sker i overensstemmelse med ægteskabsloven, jf. punkt 2.1.1, 2.2.1 og 2.3.1, mens fast samlivsforhold af længere varighed som udgangspunkt forstås som samliv uden for ægteskab på fælles adresse i mindst 1½ år.

Udlændingelovens § 9 indeholder herudover en række betingelser, der som udgangspunkt skal være opfyldt for, at der kan meddeles ægtefællesammenføring. Nogle betingelser er ufravigelige. Generelt gælder det, at flere af betingelserne ikke skal stilles, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod at stille betingelserne.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 11, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, (ægtefællesammenføring) ikke, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet etableret efter begge parter eget ønske.

Bestemmelsen i § 9, stk. 11, 1. pkt., blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtninge-begrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.).

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 om forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og styrket indsats mod ægteskaber, der indgås mod eget ønske) blev bestemmelsen justeret således, at det blev præciseret, at ønsket om at indgå ægteskabet eller etablere samlivsforholdet skal udgå fra parterne selv.

Det forudsættes i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 4007-4008, at det kun er i tilfælde, hvor der i en sag foreligger oplysninger, der kan give anledning til tvivl om, hvorvidt et ægteskab er indgået eller et samlivsforhold er etableret efter begge parter eget ønske, at udlændingemyndighederne foretager en nærmere vurdering heraf.

Hvis det efter udlændingemyndighedernes undersøgelser anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, vil udlændingemyndighederne – medmindre

ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed afgørende taler for – meddele afslag på ægtefællesammenføring, selvom den herboende person og/eller ansøgeren bestrider, at ægteskabet ikke skulle være indgået efter eget ønske.

Det er ikke et krav, at den konkrete sag indeholder oplysninger af en sådan karakter, at det må lægges til grund, at ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret mod parternes ønske, for at meddele afslag på ægtefællesammenføring. Det afgørende er, om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske.

Ved vurderingen af, om det er tvivlsomt, at ægteskabet eller samlivsforholdet er indgået eller etableret efter begge parters ønske, inddrager udlændingemyndighederne samtlige foreliggende oplysninger i sagen.

Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på omstændighederne ved ægteskabets indgåelse og ægtefællernes personlige kontakt forud for ægteskabets indgåelse, ligesom det er af væsentlig betydning, om ægteskabet er indgået med de pågældendes familiemedlemmers medvirken. Er dette tilfældet, må det ofte anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters ønske.

Endvidere inddrager udlændingemyndighederne i vurderingen bl.a. oplysninger om ægtefællernes kontakt med deres familier forud for ægteskabets indgåelse, ægtefællernes økonomiske, arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige og andre personlige forhold samt ægtefællernes eventuelle kontakt med krise- og rådgivningscentre.

Tilsvarende gælder i forhold til faste samlivsforhold af længere varighed.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 51, indgår oplysninger om tidligere ægtefællesammenføringer i den nære familie, det vil sige forældre og søskende, ligeledes i vurderingen og taler for, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke anses for indgået eller etableret efter parternes eget ønske, uanset om den eller de tidligere ægtefællesammenføringer bevisligt er sket som led i tvangsægteskaber.

Ægtefællerne eller samleverne oplyser i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring, hvorvidt der tidligere i deres nære familier er sket ægtefællesammenføring til Danmark.

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 11, 2. pkt., at hvis ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske (den såkaldte formodningsregel).

Bestemmelsen i § 9, stk. 11, 2. pkt., blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 om forslag til lov om ændring af

udlændingeloven (Ændring af reglerne om tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring og styrket indsats mod ægteskaber, der indgås mod eget ønske).

Det er forudsat i bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 57-58, at der som udgangspunkt vil blive meddelt afslag på ægtefællesammenføring, såfremt et ægteskab er indgået imellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede. Kan parterne over for udlændingemyndighederne imidlertid godtgøre, at ægteskabet er indgået efter eget ønske, kan afslag på ægtefællesammenføring dog ikke meddeles efter denne bestemmelse.

Den personkreds, der anses som nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, omfatter slægtninge i ægtefællernes eller samlevernes bedsteforældres ret op- og nedstigende linje samt i bedsteforældrenes søskendes ret op- og nedstigende linje. Persongruppen omfatter således blandt andre bedsteforældres børn (onkler og tanter), bedsteforældrenes børnebørn (fætre og kusiner), bedsteforældrenes oldebørn (fætres og kusiners børn), bedsteforældrenes søskendes børn (forældrenes fætre og kusiner) og bedsteforældrenes søskendes børnebørn (forældres fætres og kusiners børn, dvs. næstsøskendebørn).

Stedforældre og deres slægtninge i ret op- og nedstigende linje anses ligeledes som nærtbeslægtede, ligesom adoptivbørn sidestilles med biologiske børn, og halvsøskende sidestilles med helsøskende.

Formodningsreglen omfatter således både genetisk og retligt slægtskab.

Ved vurderingen af, om ægtefællerne eller samleverne er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, lægger udlændingemyndighederne først og fremmest parternes egne oplysninger til grund.

I forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring skal parterne således hver især oplyse, hvorvidt de er beslægtede og i givet fald, hvordan de er beslægtede.

Oplyser begge ægtefæller hver især, at de ikke er beslægtede, og foreligger der herefter ikke omstændigheder, som for udlændingemyndighederne peger i retning af, at de pågældende er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, foretager udlændingemyndighederne normalt ikke yderligere i relation til undersøgelsen heraf.

Peger sagens omstændigheder derimod i retning af, at der kan være tale om et ægteskab eller et samlivsforhold mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, foretager udlændingemyndighederne en nærmere undersøgelse heraf.

Undersøgelsen sker i første omgang ved, at begge ægtefæller eller samlevere anmodes om hver især at udfylde et stamtræ med oplysninger om navn, fødedato, civilstand m.v. vedrørende de pågældendes familier med henblik på, at stamtræerne kan sammenlignes. Udlændingemyndighederne kan endvidere anmode danske repræsentationer i ansøgerens hjemland om at søge

ansøgeren og eventuelt den herboendes familieforhold nærmere belyst, herunder ved at rette henvendelse til offentlige myndigheder i det pågældende land.

Ønsker ægtefællerne eller samleverne ikke at medvirke til disse nærmere undersøgelser af slægtskabet, vil dette kunne tillægges processuel skadevirkning.

Oplyser ægtefællerne eller samleverne, at de er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, eller fremgår det i øvrigt af sagens omstændigheder eller foretagne undersøgelser, at der er tale om et ægteskab eller samlivsforhold mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, er der – som nævnt ovenfor – en formodning for, at der er tale om et ægteskab eller et samlivsforhold, der ikke er indgået eller etableret efter begge parters eget ønske, og udlændingemyndighederne meddeler på den baggrund afslag på ansøgningen om ægtefællesammenføring, fordi ægteskabet eller samlivsforholdet ikke kan anses for indgået efter begge parters eget ønske.

Kan ægtefællerne eller samleverne imidlertid godtgøre, at ægteskabet eller samlivsforholdet er indgået eller etableret efter eget ønske, meddeles der ikke af denne grund afslag på ægtefællesammenføring. Der foretages altid en konkret og individuel vurdering.

Frivilligheden i ægteskabet eller samlivsforholdet kan f.eks. godtgøres ved et længerevarende og indgående bekendtskab – ud over hvad der følger af slægtskabet – forud for ægteskabets indgåelse eller samlivsforholdets etablering, at parret egenhændigt har planlagt deres bryllup, eller at parret har samlevet forud for indgåelsen af ægteskabet. Det kan endvidere være tilfældet, hvis parterne ikke var bekendt med deres slægtskabsforhold forud for ægteskabets indgåelse eller samlivsforholdets etablering.

Endvidere lægges der vægt på parternes personlige forhold, herunder alder, uddannelse og tilknytning til arbejdsmarkedet, samt om parret har fået flere børn ved separate graviditeter.

Den administrative praksis er uddybet i notat af 16. oktober 2009 om praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 8 (nu stk. 11). Notatet er offentligt tilgængeligt på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Det bemærkes, at der helt undtagelsesvist kan være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der meddeles opholdstilladelse på grundlag af et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed, selvom det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parters eget ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelse af ægteskabet, de pågældende har samlevet på selvstændig bopæl i et vestligt land i den mellemliggende periode, og det i øvrigt må lægges til grund, at parterne begge ønsker at fortsætte samlivet. Dette gælder både i tilfælde, hvor der ikke er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem personer, der ikke er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere

beslægtede, og i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede.

Parterne underskriver i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring en tro- og loveerklæring under strafansvar efter straffelovens § 161, jf. udlændingelovens § 40, stk. 6. Viser det sig efterfølgende, at en eller begge parter forsætligt har afgivet falsk erklæring om slægtskabet, kan parternes straffes efter straffelovens § 161.

Endvidere vil en meddelt opholdstilladelse efter omstændighederne kunne inddrages som følge af svig, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 1. Dette bliver parterne informeret om i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring.

2.5.1.2. Reglerne om medfølgende familie til udenlandske arbejdstagere og studerende samt udlandsdanskere

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., at der, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor, efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a eller § 9 p (opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse). Væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn vil som det altovervejende udgangspunkt - efter Styrelsen for International Rekruttering og Integrations praksis - tale for, at der skal meddeles opholdstilladelse til ægtefælle eller fast samlever samt hjemmeboende børn under 18 år. I helt særlige tilfælde kan der også gives opholdstilladelse til hjemmeboende børn over 18 år eller en forælder.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 2. pkt., at opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl og ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp.

Det følger af udlændingelovens § 9 m, stk. 2, 1. pkt., at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a (opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse), hvis vedkommende havde været udlænding. Det følger af § 9 m, stk. 2, 2. pkt., at en sådan opholdstilladelse skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen bor på fælles bopæl og ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, f.eks. kontanthjælp.

Det følger af udlændingelovens § 9 n, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i (studerende, herunder ph.d.-studerende, og udlændinge med autorisationsopholdstilladelse, herunder som særligt efterspurgte sundhedspersoner) eller § 9 k (praktikanter), når hensynet til sidstnævntes ophold her i landet tilsiger det.

Det følger af § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 950 af 25. juni 2025 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende (herefter studiebekendtgørelsen), at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 n, stk. 1, er betinget af, at 1) familien bor på fælles bopæl i Danmark, at 2) udlændingen ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og at 3) hovedpersonen med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 i eller § 9 k dokumenterer at kunne forsørge udlændingen.

Det er en betingelse for at opnå opholdstilladelse som medfølgende familiedlem til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 a, 9 i eller 9 p, at der er tale om et samlivsforhold af længere varighed, dvs. som udgangspunkt mindst 1½ års samliv uden for ægteskab på fælles adresse eller et gyldigt ægteskab, jf. herved ægteskabslovens regler herom. Der henvises til punkt 2.1.1, 2.2.1 og 2.3.1.

Udlændingelovens § 9, stk. 11, gælder ikke for udlændinge, der søger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, eller § 9 n, stk. 1, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 a, 9 i, 9 k eller 9 p, dvs. udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold med en udlænding, der har opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse, med henblik på uddannelse, herunder ph.d.-studerende, med henblik på at opnå autorisation, herunder som særligt efterspurgt sundhedsperson, eller med henblik på at være praktikant her i landet. Udlændingelovens § 9, stk. 11, gælder heller ikke for udlændinge, der søger opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 2, på baggrund af familiemæssig tilknytning til en udlandsdanske.

2.5.1.3. Reglerne om opholdstilladelse til ægtefæller og faste samlever til personer, der er fordrevet fra Ukraine

Det fremgår af § 1 i lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, med senere ændringer (herefter Ukrainesærloven), at der efter ansøgning kan meddeles opholdstilladelse til en udlænding, der er fordrevet fra Ukraine, hvis udlændingen er ukrainsk statsborger og den 1. februar 2022 eller senere er udrejst af Ukraine, hvor den pågældende den 1. februar 2022 eller senere havde bopæl, udlændingen den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine og den 1. februar 2022 eller senere er udrejst af Ukraine, eller udlændingen er ukrainsk statsborger eller den 24. februar 2022 havde status som flygtning i Ukraine og opholdt sig eller havde opholdstilladelse i Danmark den 24. februar 2022.

Efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven, kan der endvidere efter ansøgning meddeles opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter § 1.

Bestemmelsen omfatter enhver myndig person uanset nationalitet, når det kan lægges til grund, at der består et gyldigt ægteskab eller et fast

samlivsforhold af længere varighed mellem vedkommende og hovedpersonen med opholdstilladelse efter § 1 i Ukrainesærloven.

Vurderingen af, om der foreligger et gyldigt ægteskab sker i overensstemmelse med ægteskabsloven, jf. afsnit 2.1.1, 2.2.1 og 2.3.1, mens fast samlivsforhold som udgangspunkt forstås som samliv uden for ægteskab på fælles adresse i mindst 1½ år.

Det følger af § 2, stk. 2, i Ukrainesærloven, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kun gives, hvis familielivet bestod den 24. februar 2022.

Det kan således ikke gives opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, nr. 1, til en ægtefælle eller fast samlever, hvis ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter denne dato. Indgår en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, således et ægteskab under opholdet i Danmark, eller etableres et fast samlivsforhold af længere varighed i Danmark, vil en ansøgning om opholdstilladelse til ægtefællen eller den faste samlever skulle behandles og afgøres efter udlændingeloven, jf. afsnit 2.5.1.1.

Der stilles herudover ikke betingelser for meddelelse af opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, nr. 1, til ægtefæller eller faste samlever.

Det bemærkes, at § 2 i praksis alene er relevant for de familiemedlemmer, som ikke kan meddeles opholdstilladelse efter § 1.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at styrke indsatsen mod ægteskaber, der indgås under tvang eller pres, og for at imødegå, at beslægtede par kan opnå opholdstilladelse i Danmark på baggrund af fast samlivsforhold i stedet for ægteskab, foreslås en række ændringer af udlændingelovgivningen.

Det foreslås for det første at ændre udlændingeloven, så der – medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derfor – ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, som medfølgende ægtefælle eller fast samlever til en udenlandsk arbejdstager, studerende eller udlandsdanser, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Der henvises til de ved lovforslagets § 3, nr. 3, foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, hvorved der foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter § 9, stk. 11, dog finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås for det andet at ændre Ukrainesærloven, så der – medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derfor – ikke vil kunne meddeles opholdstilladelse efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, til ægtefæller eller faste samlever, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Der henvises til den ved lovforslagets § 4 foreslåede bestemmelse i Ukrainesærlovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås for det tredje, at der indføres en formodningsregel for medfølgende ægtefæller og faste samlevere til udenlandske arbejdstagere, studerende og udlændingsdanskere samt for ægtefæller og faste samlevere, der søger om opholdstilladelse efter Ukrainesærloven således, at det – medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derimod – vil blive anset for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, såfremt ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede. Der henvises til de ved lovforslagets § 3, nr. 3, foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, (indsættelse af henvisninger til udlændingelovens § 9, stk. 11,) samt til den ved lovforslagets § 4 foreslåede bestemmelse i Ukrainesærlovens § 2, stk. 3, 2. pkt.

Forslagene vil indebære, at det vil være et krav for meddelelse af opholdstilladelse som ægtefælle eller fast samlever efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, samt efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven, at ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, og at der således som udgangspunkt vil blive meddelt afslag på opholdstilladelse, såfremt dette er tvivlsomt.

Forslagene vil endvidere indebære, at der som udgangspunkt vil blive meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, samt efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven, såfremt ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, idet det i disse tilfælde som udgangspunkt vil anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.

Dette vil svare til, hvad der i dag gælder for meddelelse af opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter de almindelige regler herom, og de foreslåede regler forudsættes administreret på samme måde. Der henvises til punkt 2.5.1.1.

Par, der søger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, samt efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven vil således, ligesom par, der ansøger om ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom, kunne afkræfte formodningen om, at ægteskabet ikke er indgået eller samlivsforholdet ikke er etableret efter begge parter eget ønske, og der vil herefter ikke kunne meddeles afslag på opholdstilladelse af denne grund.

Endvidere vil der helt undtagelsesvist kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der meddeles opholdstilladelse på grundlag af et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed, selvom det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelse af ægteskabet, og de pågældende har samlevet på selvstændig bopæl i et vestligt land i den

mellemliggende periode, og det i øvrigt må lægges til grund, at parterne begge ønsker at fortsætte samlivet. Dette gælder både i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem personer, der ikke er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 3, nr. 3 og § 4 og bemærkningerne hertil.

2.6. Forbud mod at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1 Forbud mod indgåelse af ægteskab med borgerlig gyldighed for beslægtede

Det fremgår af ægteskabslovens § 6, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.

Det fremgår af lovens § 8, at adoptant og adoptivbarn ikke må indgå ægteskab med hinanden, så længe adoptivforholdet består. Ønsker adoptant og adoptivbarn at indgå ægteskab med hinanden, skal adoptivforholdet først ophæves.

Det fremgår af ægteskabslovens § 1, at loven finder anvendelse på ægteskab mellem to personer af forskelligt køn og mellem to personer af samme køn. Forbuddene i ægteskabslovens §§ 6 og 8 gælder således for personer af forskelligt køn og personer af samme køn.

Der gælder således ikke et forbud mod indgåelse af ægteskab mellem personer, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece.

Om beslægtes mulighed for at indgå ægteskab henvises til punkt 2.1.1.

2.6.1.2 Straffelovens bestemmelser om religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold

Straffeloven indeholder ikke en bestemmelse om forbud mod indgåelse i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem nærtbeslægtede.

Det følger af straffelovens § 260, stk. 1, at med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes for ulovlig tvang den, som 1) ved vold eller ved trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, 2) ved trussel om at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller om at fremsætte sande ærerørige beskyldninger tvinger nogen til at gøre, tåle eller

undlade noget, for så vidt fremtvingelsen ikke kan anses tilbørlig begrundet ved det forhold, som truslen angår.

Af straffelovens § 260, stk. 2, følger det, at tvinges nogen til at indgå ægteskab eller til en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller til at indgå i et andet ægteskabslignende forhold, eller fastholdes nogen ved tvang i et sådant ægteskab eller forhold, kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 143 som fremsat, side 14, at religiøse vielser skal forstås som en indstiftelse af et ægteskabslignende forhold under tilstedeværelse af en religiøs autoritet. Der kan i den forbindelse underskrives en form for ægteskabskontrakt, men dette er ikke en forudsætning for, at forholdet kan falde ind under § 260, stk. 2. Omfattet vil bl.a. være et såkaldt »muslimsk ægteskab« eller »nikah-forhold«.

Det følger endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 126 som fremsat, side 36, at med »indgåelse af et andet ægteskabslignende forhold« forstås en forbindelse mellem to mennesker, der indgås i henhold til regler, der gælder i en bestemt gruppe, og som indebærer, at parterne af denne gruppe vil blive anset for ægtefæller med tilhørende rettigheder og pligter over for hinanden. Reglerne kan både være skrevne og uskrevne og skal have taget stilling til spørgsmålet om ophævelse af det ægteskabslignende forhold. Denne betingelse vil også være opfyldt, hvis det følger af de pågældende regler, at forholdet ikke kan opheves. Det vil derimod ikke være en betingelse, at indgåelsen af forholdet sker under tilstedeværelse af en religiøs autoritet. Ægteskabslignende forhold, der indgås i form af en mundtlig eller skriftlig ægteskabskontrakt eller lignende uden tilstedeværelse af en religiøs autoritet, vil således også være omfattet af bestemmelsen.

Det følger af straffelovens § 260 a, stk. 1, at den, som forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold med en person under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes efter bestemmelsens stk. 2 den, som lader sit barn indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller i et andet ægteskabslignende forhold, og den, som efter at være fyldt 18 år frivilligt indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller i et andet ægteskabslignende forhold med en person under 18 år.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 126 som fremsat, side 37, at begreberne »religiøs vielse« og »andet ægteskabslignende forhold« skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 260, stk. 2.

Det følger endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at med formuleringen »at forestå en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold« skal forstås, at en person forestår det ritual eller den handling, der gør, at ægteskabet i den pågældende gruppes øjne anses for indstiftet, eksempelvis ved at forestå en

ægteskabsceremoni eller ved at udfærdige en ægteskabskontrakt. Det vil ikke være en betingelse, at der skal være et religiøst islæt i rituallet, og også sædvanebaserede ritualer vil således være omfattet. Det vil heller ikke være en betingelse, at den person, der forestår rituallet, har nogen form for religiøs autoritet, og en slægtning, der udfærdiger en ægteskabskontrakt, vil således også være omfattet af bestemmelsen. Det bemærkes, at en person med vielsebemyndigelse også vil blive omfattet af bestemmelsen, hvis vedkommende forestår en vielse, der lever op til de øvrige gyldighedsbetingelser herfor, og som derfor normalt ville have borgerlig gyldighed, men som ikke er gyldig på grund af parternes alder.

Det bemærkes endvidere, at overtrædelse af bestemmelsen vil kræve forsæt til alle dele af bestemmelsens indhold, herunder parternes alder, og at der er tale om en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelse af andet ægteskabslignende forhold.

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser

Som det fremgår af punkt 2.1.3, foreslås det at udvide anvendelsesområdet for ægteskabslovens § 6 således, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, og at ægteskab heller ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine. Som følge af ægteskabslovens § 1 vil forbuddet også gælde for personer af samme køn.

Ægteskabslovens § 6 omfatter ikke religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller indgåelse af andre ægteskabslignende forhold.

Nationalt Center mod Æresrelaterede konflikter (MÆRK) under Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) har oplyst, at det religiøse ægteskabslignende forhold i mange muslimske miljøer bliver anset som det egentlige ægteskab, selv om der ikke er knyttet retsvirkninger til et sådant ægteskab i Danmark. Det gælder f.eks. et såkaldt »muslimsk ægteskab« eller »nikah-forhold«.

Justitsministeriet vurderer på den baggrund, at det for at sikre en effektiv virkning af det foreslåede forbud mod indgåelse af ægteskaber med borgerlig gyldighed mellem fætre og kusiner og andre beslægtede er hensigtsmæssigt at indføre et forbud mod religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold for samme persongruppe.

Bestemmelsen bør efter Justitsministeriets opfattelse, ud over at omfatte den persongruppe, der med den foreslåede ændring vil blive omfattet af bestemmelsen, også omfatte den persongruppe, der i dag er omfattet af ægteskabslovens § 6, altså slægtninge i ret op- og nedstigende linje og søskende. Bestemmelsen bør i overensstemmelse med ægteskabslovens § 1 finde anvendelse på forhold mellem genetisk beslægtede personer af forskelligt og samme køn.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at visse religiøse autoriteter eller lignende skikkelser, f.eks. familieoverhoveder, må anses for at have en særlig autoritet overfor de personer, der indgår i en religiøs vielse uden

borgerlig gyldighed eller et ægteskabslignende forhold og derved kan medvirke til udøvelsen af negativ social kontrol. Justitsministeriet finder derfor, at straffen for at forestå religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede bør være strengere end for de beslægtede personer, der indgår i sådanne religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller andre ægteskabslignende forhold.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der som en ny bestemmelse i straffelovens § 260 b, stk. 1, indføres et forbud mod at forestå religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller andre ægteskabslignende forhold mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje, søskende eller personer der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece. Det foreslås, at det gælder både beslægtede personer af forskelligt og samme køn. Det foreslås endvidere, at en overtrædelse skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Bestemmelsen vil omfatte den, der forestår den religiøse vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af det ægteskabslignende forhold, f.eks. en præst, en imam eller et familiemedlem, eksempelvis ved at forestå det ritual eller den handling, der gør, at den religiøse vielse uden borgerlig gyldighed eller det ægteskabslignende forhold i den pågældende gruppes øjne anses for indstiftet, eksempelvis ved at forestå en ægteskabsceremoni eller ved at udfærdige en ægteskabskontrakt.

Det foreslås endvidere, at der som en ny bestemmelse i straffelovens § 260 b, stk. 2, indføres et forbud mod at indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller et andet ægteskabslignende forhold mellem personer i samme persongruppe. Det foreslås, at en overtrædelse skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Bestemmelsen vil omfatte de beslægtede personer, der indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller et andet ægteskabslignende forhold, herunder ved at indgå en ægteskabskontrakt eller ved deltagelse i religiøst ægteskabeligt ritual.

Med forslaget vil de ovennævnte beslægtede par ikke kunne indgå i religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller andre ægteskabslignende forhold, hvorimod forslaget ikke vil forhindre, at de frivilligt vil kunne bo sammen som samlevende.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.7. Udvidelse af anvendelsesområdet for straffelovens § 136, stk. 3, om billigelse af visse handlinger som led i religiøs oplæring

2.7.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 136, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år den, der som led i religiøs oplæring udtrykkeligt billiger handlinger, som er

omfattet af straffelovens §§ 114-114 j, 208, 210, 216, 222, 223 og 225, jf. §§ 216, 222 og 223, §§ 237, 243-246, 260, 260 a og 261.

Bestemmelsen gør det bl.a. strafbart som led i religiøs oplæring udtrykkeligt at billige terror, drab, voldtægt, voldshandlinger, incest, pædofili, frihedsberøvelse, tvang, bigami og religiøse vielser uden borgerlig gyldighed af mindreårige. I forhold til religiøse vielser af mindreårige henvises til straffelovens § 260 a, der er beskrevet i punkt 2.6.1.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at kriminaliseringen vil være rettet mod udtrykkelig billigelse af visse bestemte strafbare handlinger, som må antages at have en særlig relevans i forhold til problemstillingen om religiøse forkyndere, der undergraver dansk lovgivning mv., jf. Folketings-tidende 2016-17, tillæg A, L 18 som fremsat, side 9.

2.7.2 Justitsministeriets overvejelser

Som det nærmere fremgår af punkt 2.6, foreslås det med lovforslaget at indføre en bestemmelse i straffelovens § 260 b, der gør det strafbart at forestå og indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabs-lignende forhold mellem beslægtede.

Justitsministeriet finder, at der er tale om en strafbar handling, som må antages – i lighed med f.eks. tvang, bigami og religiøse vielser uden borgerlig gyldighed af mindreårige – at have en særlig relevans i forhold til problemstillingen om religiøse forkyndere, der undergraver dansk lovgivning mv. Ministeriet finder derfor, at anvendelsesområdet for straffelovens § 136, stk. 3, bør udvides til også at omfatte udtrykkelig billigelse af handlinger omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b, hvis billigelsen sker som led i religiøs oplæring.

2.7.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i straffelovens § 136, stk. 3, indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b om forbud mod at forestå og indgå i religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabs-lignende forhold for slægtninge i ret op- og nedstigende linje, søskende eller personer der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece både af forskelligt og samme køn.

Den foreslåede ordning vil medføre, at den, der som led i religiøs oplæring udtrykkeligt billiger handlinger, der er omfattet af den foreslåede § 260 b i straffeloven, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.8. Skærpelse af ægtefællesammenføringsreglerne, reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse og særreglerne om udvisning af religiøse forkyndere m.fl. og inddragelse af opholdstilladelse meddelt denne gruppe

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse

Det følger af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, at der ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge end fængselsstraf, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, at der ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 215, 215 a, 216 eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, betyder, at en udlænding helt udelukkes fra tidsubegrænset opholdstilladelse allerede ved en idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v., visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser, herunder psykisk vold eller visse forbrydelser mod den personlige frihed, herunder ulovlig tvang.

Er en udlænding her i landet idømt anden straf eller strafferetlig retsfølge end fængselsstraf, der ikke er omfattet af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 eller 3, følger det af udlændingelovens § 11, stk. 9, at udlændingen ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de nærmere bestemte tidsrum, der er fastsat i udlændingelovens § 11 a.

2.8.1.2. Reglerne om ægtefællesammenføring

Efter § 9, stk. 1, nr. 1, i udlændingeloven kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har dansk indfødsret, har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, i mere end de sidste 2 år, eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år, jf. nærmere herom i punkt 2.5.1.1.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 13, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, såfremt den herboende person inden for en periode

på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget fængselsstraf eller en anden strafferetlig retsfølge end fængselsstraf, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, og den herboende person ville være idømt betinget eller ubetinget fængselsstraf, hvis der ikke var idømt en sådan anden retsfølge, for overtrædelse af straffelovens § 213, § 216, stk. 1, § 225, jf. § 216, stk. 1, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a, 237, 243-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Bestemmelsen indebærer, at der gælder en 10-årig karensperiode, i hvilken der som udgangspunkt ikke kan opnås ægtefællesammenføring med en herboende person, hvis den pågældende ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for de angivne former for kriminalitet, f.eks. vold, voldtægt eller ulovlig tvang, begået mod en ægtefælle eller samlever.

Ved behandling af en ansøgning om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, det vil sige, når den herboende person ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning, skal den herboende person som udgangspunkt opfylde de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 15-17.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 1 og 2, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

- 1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 215, 215 a, 216 eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a.

De øvrige overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 3-8, og stk. 16, vedrører bl.a. den herboendes danskundskaber, beskæftigelse, selvforsørgelse, indkomst og forfalden gæld til det offentlige.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 17, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derfor, ikke gives, hvis den herboende person er sigtet eller tiltalt for en lovovertrædelse, der kan medføre straf som nævnt i stk. 15, nr. 1 og 2.

Bestemmelserne indebærer, at der som udgangspunkt ikke kan meddeles ægtefællesammenføring, hvis den herboende er idømt ubetinget straf af

mindst 6 måneders fængsel eller en anden strafferetlig retsfølge end fængselsstraf, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, og den herboende ville være idømt mindst 6 måneders ubetinget fængsel, hvis der ikke var idømt en sådan anden retsfølge, eller hvis den herboende er sigtet eller tiltalt for en lovovertrædelse, der kan medføre en sådan straf.

Endvidere kan der som udgangspunkt ikke meddeles ægtefællesammenføring, hvis den herboende er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v., visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser, herunder psykisk vold eller visse forbrydelser mod den personlige frihed, herunder ulovlig tvang.

2.8.1.3. Reglerne om udvisning af religiøse forkyndere

Efter udlændingelovens § 25 c kan en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f uden for de i §§ 22 og 23 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser i straffeloven. Det gælder overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 243, 260 a, 266, 266 a eller 266 b.

Udlændingelovens § 25 c finder anvendelse i de tilfælde, hvor en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, der omfatter blandt andre religiøse forkyndere, er dømt for at overtræde en eller flere af de straffelovsbestemmelser, der er nævnt i bestemmelsen, f.eks. straffelovens § 136, men hvor udlændingen ikke er udvist efter udlændingelovens §§ 22 eller 23 som følge af straffens karakter. Det kan f.eks. være i et tilfælde, hvor en religiøs forkynner alene er idømt bødestraf for at have overtrådt straffelovens § 136. Der vil i sådanne tilfælde kunne udvises efter udlændingelovens § 25 c.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal der ved afgørelse om udvisning efter bl.a. udlændingelovens § 25 c tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt.

2.8.1.4. Reglerne om inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 9 f

Efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, kan der efter ansøgning meddeles opholdstilladelse til udlændinge, der her i landet skal virke som religiøse forkyndere eller missionærer, og udlændinge, der skal virke inden for et religiøst trossamfund.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 6, 1. pkt., kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse som religiøs forkynner m.v. efter § 9 f inddrages, såfremt udlændingen ved endelig dom er idømt straf for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 243, 260 a, 266, 266 a eller 266 b.

Det følger af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, at udlændingelovens § 26, stk. 1, finder anvendelse ved inddragelse af en opholdstilladelse efter bl.a. udlændingelovens § 9 f.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal der ved afgørelse om udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a-25 c tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt.

Anvendelse af § 19, stk. 6, kan komme på tale i de tilfælde, hvor hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, betyder, at det vil være uproportionalt at udvise med indrejseforbud, jf. ovenfor, men hvor de samme hensyn ikke vil være til hinder for inddragelse.

2.8.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at det i lyset af det foreslåede forbud mod at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede, jf. punkt 2.7 ovenfor, bør sikres, at der er det nødvendige samspil mellem straffelovens regler om bl.a. forbrydelser mod den personlige frihed og udlændingelovens regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, ægtefællesammenføring og særreglerne om udvisning af religiøse forkyndere m.fl. og inddragelse af opholdstilladelse meddelt denne gruppe.

Udlændinge, der har opholdstilladelse som religiøse forkyndere m.v. efter udlændingelovens § 9 f har et særligt ansvar for ikke at misbruge den autoritet, de er tillagt i visse miljøer. Disse udlændinge kan i dag udvises eller få inddraget opholdstilladelsen for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 260 a om bl.a. foreståelse af religiøse vielser uden borgerlig gyldighed med mindreårige, uanset at de alene er idømt betinget fængselsstraf eller en bødestraf.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at det ligeledes skal kunne have opholdsretlige konsekvenser, hvis udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f dømmes for at forestå – eller selv indgå i – bl.a. religiøse vielser uden borgerlig gyldighed mellem beslægtede, også når der alene er idømt betinget fængselsstraf eller en bødestraf.

Endelig finder Udlændinge- og Integrationsministeriet, at herboende udlændinge, der er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for at forestå eller indgå i bl.a. religiøse vielser uden borgerlig gyldighed mellem beslægtede, eller sigtes eller tiltales herfor, bør afskæres fra at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse og, medmindre ganske særlige grunde taler imod, også bør afskæres fra ægtefællesammenføring, og at herboende personer, der for forhold begået mod en ægtefælle eller samlever er idømt fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge for overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 260 b, medmindre ganske særlige grunde taler imod, bør afskæres fra ægtefællesammenføring i 10 år.

2.8.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

Det foreslås at udvide udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Ændringen vil indebære, at udlændinge, der er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 260 b om forbud mod at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede, vil være udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 2.

Det foreslås videre som følge af forslaget om udelukkelse fra opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b at overføre den samme bestemmelse til udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2.

Forslaget vil indebære, at herboende udlændinge, der ikke er nordiske statsborgere eller flygtninge, som betingelse for at få familiesammenført en ægtefælle eller fast samlever til Danmark som udgangspunkt ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 260 b om forbud mod at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede, og heller ikke må være sigtet eller tiltalt herfor.

Endvidere foreslås at udvide udlændingelovens § 9, stk. 13, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Forslaget vil indebære, at det vil udløse en karenperiode på 10 år i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, således at det som udgangspunkt ikke vil være muligt at få en ægtefælle eller samlever til Danmark i 10 år, hvis den herboende er idømt fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge end fængselsstraf for at forestå eller indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede, jf. den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 260 b.

Kravene vil, som efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 13, stk. 15, nr. 2, og stk. 17, ikke blive stillet, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Det betyder, at der ses bort fra betingelserne, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller FN's Handicapkonvention, at meddele afslag på ægtefællesammenføring. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den herboende ægtefælle/samlever risikerer forfølgelse i sit hjemland, og parret ikke kan henvises til at udøve familielivet i ansøgerens hjemland, eller den herboende ægtefælle/samlever har samvær med mindreårige børn i Danmark fra et tidligere ægteskab, og parret derfor ikke kan henvises til at udøve familielivet i et andet land end Danmark.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1 og 2.

Det foreslås endeligt at udvide udlændingelovens § 25 c, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Det vil betyde, at en udlænding med opholdstilladelse som religiøs forkyn-der m.v. efter udlændingelovens § 9 f efter en konkret vurdering vil kunne udvises uanset straffens karakter, bl.a. hvis den pågældende dømmes for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b for at have forestået eller indgået i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andre ægteskabslignende forhold mellem beslægtede. Der vil således være adgang til udvisning, uanset om der alene er idømt en betinget fængselsstraf eller bødestraf.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 1, at der ved en afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 c vil skulle tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændin-gens personlige forhold i øvrigt.

I tilknytning til forslaget om at udvide udlændingelovens § 25 c, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b, foreslås det tilsvarende at udvide udlændingelovens § 19, stk. 6, således at en opholdstilladelse som religiøs forkyn-der m.v. efter udlændingelovens § 9 f skal kunne inddrages, hvis den pågældende ved en-delig dom er idømt straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b for at have forestået eller indgået i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andre ægteskabslignende forhold mellem be-slægtede.

Dette vil kunne være relevant i tilfælde, hvor det vil være uproportionalt at udvise den pågældende med indrejseforbud.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Det foreslåede forbud mod ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede vurderes at ville kunne bidrage til at begrænse negativ social kontrol, fordi familier herved mister en af de måder, hvorpå de kan kontrol- lere især unge kvinder.

Lovforslaget understøtter dermed Danmarks efterlevelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemme (kaldet Istanbulkonventionen).

Det vurderes på den baggrund, at lovforslaget vil have positive ligestillings- mæssige konsekvenser.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 12 har giftefærdige mænd og kvinder ret til at indgå ægteskab og stifte familie i overensstemmelse med de nationale love om udøvelsen af denne ret.

Henvisningen til national ret i artikel 12 indebærer, at retten til at indgå ægteskab kan begrænses både materielt og formelt, jf. Jon Fridrik Kjølbro, *Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere*, 6. udgave (2023), side 1248-1249.

EMRK artikel 12 sikrer således ikke en absolut ret til at indgå ægteskab. Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (Domstolen) praksis, at eventuelle begrænsninger i national ret ikke må begrænse retten på en sådan måde eller i et sådant omfang, at selve kernen i retten gøres indholdsløs. Konventionsstaterne er dog overladt en vis skønsmargin ved fastlæggelsen af betingelserne for at indgå ægteskab, idet reguleringen af ægteskaber er et sensitivt etisk område, hvor det skønnes, at nationale myndigheder er bedst egnede til at vurdere behovet for regulering, jf. *B. og L. mod det Forenede Kongerige*, nr. 36536/02, pr. 36.

Konventionsstaterne kan således fastsætte regler, der begrænser indgåelse af ægteskab mellem nært beslægtede, hvis dette er begrundet i hensynet til offentlighedens interesse, herunder beskyttelse af familiens integritet samt slægtskab, samt ud fra sundhedshensyn, jf. bl.a. *Theodorou og Tsotsorou mod Grækenland*, nr. 57854/15, pr. 28.

Domstolen har indtil videre ikke behandlet spørgsmålet om, i hvilket omfang der inden for rammerne af EMRK artikel 12 kan fastsættes begrænsninger i retten til at indgå ægteskab mellem fætter og kusine.

I *B. og L. mod Det Forenede Kongerige* accepterede Domstolen generelt, at de nationale myndigheder kan begrænse indgåelsen af ægteskab mellem en svigerfar og en svigerdatter, selvom den konkrete ordning blev anset for at være i strid med EMRK artikel 12. I *Theodorou og Tsotsorou mod Grækenland* fandt Domstolen, at der kunne foretages indgreb i et ægteskab mellem en svoger og en svigerinde ud fra hensynet til slægtskab.

For så vidt angår et forbud mod indgåelse af ægteskab mellem genetisk beslægtede fætre og kusiner og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, vil der være tale om et tættere genetisk slægtskab end i de oven for nævnte sager.

Det er vurderingen, at et forbud mod indgåelse af ægteskab mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece vil kunne gennemføres inden for rammerne af EMRK artikel 12. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at forbuddet vil varetage hensynet til at beskytte andres rettigheder, herunder ved at forebygge tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber, samt at ægteskaber mellem nært beslægtede benyttes som redskab til negativ social kontrol, og at det er et egnet middel til at opnå formålet, da forbuddet vil kunne bidrage til at begrænse negativ social kontrol, idet familier herved mister en af de måder, hvorpå de kan kontrollere især unge kvinder – i dette tilfælde ved at gifte dem ind i slægten. Et forbud kan også være med til at beskytte unge mænd og kvinder mod at blive presset ind i ægteskaber, de ikke ønsker, og dermed styrke deres ret til selv at bestemme, hvem de vil giftes med.

Det er endvidere vurderingen, at et forbud mod indgåelse af ægteskab mellem fætter og kusine og mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece er et egnet middel til at forebygge alvorlig sygdom, idet ministeriet vurderer, at der er en sammenhæng mellem børn med nært beslægtede forældre og barnets risiko for arvelige sygdomme, hvorved et forbud mod ægteskaber mellem nært beslægtede begrænser risikoen for, at nærtstående får børn med øget risiko for arvelige sygdomme til følge.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1 skønnes at medføre merudgifter hos Familieretshuset på 0,1 mio. kr. i 2026 og 0,2 mio. kr. årligt i 2027 og frem. De økonomiske konsekvenser af lovforslagets § 1 afholdes inden for Social- og Boligministeriets eksisterende ramme.

Forslagets kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med KL.

Lovforslagets § 3, nr. 3, og § 4 forventes at medføre statslige merudgifter ved Styrelsen for International Rekruttering og Integration på 0,7 mio. kr. i 2026 og 1,4 mio. kr. i 2027 og frem. Hovedparten af disse gebyrfinansieres, jf. udlændingelovens § 9 h, stk. 1, nr. 1, 2, 9 og 10. De økonomiske konsekvenser af lovforslagets § 3, nr. 3, og § 4 vil kræve en forhøjelse af lønsumsloftet under driftsramme 0.

I relation til principperne for digitaliseringsklar lovgivning opfylder lovforslaget princippet om klare og enkle regler, men lovforslaget opfylder ikke princippet om automatisk sagsbehandling. Dette skyldes, at det er nødvendigt, at de involverede myndigheder behandler hver sag individuelt, hvilket indebærer faglige skøn, hvorfor der ikke kan sagsbehandles efter objektive kriterier.

I forhold til princippet om anvendelse af offentlig infrastruktur bemærkes, at i CPR registreres retlige slægtskaber, mens lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, vedrører forbud mod ægteskab mellem visse genetisk beslægtede. Lovforslaget vil derfor kunne medføre mere tidskrævende administrative arbejdsgange i et mindre antal sager, hvor myndighederne vurderer, at der er behov for at undersøge parrets slægtskab nærmere. Udgangspunktet er dog, at parternes oplysninger lægges til grund.

Lovforslagets § 2 forventes at medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for Justitsministeriets myndigheder, der vil kunne afholdes inden for de eksisterende rammer.

De øvrige principper for digitaliseringsklar lovgivning er ikke relevante for lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, vil kunne medføre negative konsekvenser for nogle borgere, som i forbindelse med en ansøgning om prøvelsesattest eller en sag om anerkendelse af et udenlandsk ægteskab, f.eks. i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse som medfølgende ægtefælle efter udlændingeloven, vil skulle svare på ekstra spørgsmål om parrets slægtskab.

Lovforslagets §§ 3, nr. 3, og § 4 vil medføre negative konsekvenser for borgerne, idet forslagene betyder, at borgere vil skulle give flere oplysninger til udlændingemyndighederne i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, og Ukrainesærlovens § 2, stk. 1.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Det er vurderingen, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten, idet personer omfattet af EU-retten undtages fra det generelle forbud mod anerkendelse af ægteskaber mellem fætter og kusine og andre beslægtede, som er indgået i udlandet. Der henvises til lovforslagets punkt 2.3 og 2.4.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Amnesty International, alle anerkendte trossamfund, Bedsteforældre for Asyl, alle biskopper, Bryd Tavsheden, BUPL, samtlige byretter, Børnerådet, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Rederier, Dansk Fertilitetsselskab, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Kordegneforening, Dansk Kvindesamfund, Dansk Missionsråd, Dansk Psykolog Forening, Dansk Pædiatrisk Selskab (DPS), Dansk Selskab for Medicinsk Genetik, Dansk Selskab for Obstetrik og Gynækolog, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Stalking Center, Dansk Sygepleje Selskab (DASYS), Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Bioanalytikere, Danske Familieadvokater, Danske Patienter, Dansk Socialrådgiverforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Det Kriminalpræventive Råd, Det Nationale Integrationsråd, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dialog mod vold, DIGNITY, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Etnisk Ung, Everyday Sexism Project, Exitcirklen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Familieretshuset, Finans Danmark, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening

i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Speciallæger, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Fængselsforbundet, Gadejuristen, GLS-A, Hjemrejsestyrelsen, Hjælp Voldsofre, HK/Danmark, Indvanderrådgivningen, Indvandrermedicinsk klinik – Odense Universitetshospital, Institut for Menneskerettigheder, Joan-Søstrene, Jordemoderforeningen, KFUK's sociale arbejde, Justitsministeriet (Færøerne), Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Lægeforening, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed, Kvinderådet, KVINFO, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen Børn og Forældre, Landsforeningen for Voldsramte Kvinder og Børn, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Landsforeningen for Ufrivilligt Barnløse, Lev Uden Vold, LGBT+ Danmark, LGBT-komiteen, Lægeforeningen, Manderådets Udvalg for Familieret, Mellemfolkeligt Samvirke, Odense Retshjælp, Offerrådgivningen i Danmark, Nationalt Center for Etik, Organisationen af Lægevidenskabelige Selskaber, Patienterstatningen, Patientforeningen, Patientforeningen i Danmark, PCO Foreningen, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed, Politiforbundet, PRO-Vest, Praktiserende Lægers Organisation, Provsteforeningen, Præsteforeningen, Red Barnet, RED Center, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Regnbuerådet, Retspolitisk Forening, RED Rådgivning, Rigsombudsmanden i Grønland, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Sex & Samfund, SOS Racisme, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Sundhed Danmark, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Søstre mod vold og kontrol, Udlændingenævnet, Udlændingestyrelsen, Unicef Danmark, Vestre Landsret, Yngre Læger, Ægteskab Uden Grænser, Ældresagen, Østre Landsret, Aarhus Retshjælp, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut) og 3F.

12. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Statslige udgifter i Familieretshuset på 0,1 mio. kr. i 2026 og 0,2 mio. kr. i 2027 og årligt herefter. Statslige udgifter ved Styrelsen for International Rekruttering og Integration på 0,7 mio. kr. i 2026 og 1,4 mio. kr. i 2027 og årligt herefter. Hovedparten af disse gebyrfinansieres.

UDKAST

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil kunne medføre mere tidskrævende administrative arbejdsgange i et mindre antal sager, hvor myndighederne vurderer, at der er behov for at undersøge parrets slægtskab nærmere. Udgangspunktet er dog, at parternes oplysninger lægges til grund.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	<p>Par vil kunne opleve, i forbindelse med en ansøgning om prøvelsesattest eller en sag om anerkendelse af et udenlandsk ægteskab, at skulle svare på ekstra spørgsmål om parrets slægtskab.</p> <p>Par vil skulle afgive flere oplysninger i forbindelse med visse typer af ansøgninger om opholdstilladelse.</p>
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Det er vurderingen, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten, jf. punkt 10.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-	Ja	<p>Nej</p> <p>X</p>

UDKAST

erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
---	--

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af ægteskabslovens § 6, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret under punkt 2.1.1.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk.* 2 i § 6, hvorefter ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece. Videre foreslås det, at indsætte et nyt *stk.* 3 i § 6, hvorefter ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine.

Forslaget vil betyde, at forbuddet mod indgåelse af ægteskab mellem beslægtede – foruden ægteskab mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende – også vil omfatte ægteskab mellem slægtninge, der er beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece eller som fætter og kusine.

I relation til det foreslåede *stk.* 2 bemærkes, at med benævnelsen farbror, morbror, faster og moster i relation til nevø og niece menes slægtninge, som er genetisk beslægtede. Derimod menes med benævnelsen onkel og tante i relation til nevø og niece, at der er tale om slægtninge, hvor familieforholdet er opstået ved, at onklen eller tanten er blevet en del af familien via ægteskab. Forbuddet vil således kun gælde, hvis de pågældende er genetisk beslægtede, og det vil gælde uanset, om det skyldes, at den ene part er undfanget ved hjælp af assisteret reproduktion og med brug af æg- eller sæddonation, og uanset om parret er vidende herom. Det foreslåede forbud vil derfor ikke skulle gælde for ægteskab mellem onkel eller tante og nevø eller niece, som ikke er genetisk beslægtede, men hvor familieforholdet er opstået via ægteskab.

Den ovennævnte definition af slægtskab er en fravigelse af børneloven, hvor udgangspunktet er, at retligt forældreskab fastslås på grundlag af en genetisk tilknytning mellem barn og forælder, men hvor forældreskab i en række situationer også kan fastslås, selvom der ikke er genetisk forbindelse. Dette kan ske f.eks. på grund af ægteskab, en omsorgs- og ansvarserklæring, fødsel af barnet, assisteret reproduktion og surrogataftale, jf. punkt 2.1.2.

Der vil således efter forslaget ikke være noget til hinder for, at f.eks. en farbror gifter sig med sin nieces voksne barn. Der vil heller ikke være noget til hinder for, at f.eks. en farbror gifter sig med sin niece, hvis den ene er undfanget ved hjælp af assisteret reproduktion og med brug af æg- eller sæddonation således, at parret ikke er genetisk beslægtede, eller hvis niecens retlige far ikke er den samme som hendes genetiske far således, at farbroren og niecen ikke er genetisk beslægtede.

UDKAST

I relation til det foreslåede stk. 3 bemærkes, at med benævnelsen fætter og kusine menes slægtninge, som er genetisk beslægtede ved at have mindst én fælles bedsteforælder. Derimod menes med benævnelsen ikke personer, som er blevet fætter og kusine via en forælders ægteskab og uden et genetisk slægtskab, f.eks. hvis en persons farbror gifter sig med en kvinde, der har et barn fra et tidligere ægteskab. Forbuddet vil således kun gælde, hvis de pågældende er genetisk beslægtede, og det vil gælde uanset, om det skyldes, at den ene part er undfanget ved hjælp af assisteret reproduktion og med brug af æg- eller sæddonation, og uanset om parret er vidende herom.

Der vil således ikke være noget til hinder for, at f.eks. en fætter gifter sig med sin kusines eller fætters voksne barn eller barnebarn. Der vil heller ikke være noget til hinder for, at en fætter gifter sig med sin kusine, hvis den ene er undfanget ved hjælp af assisteret reproduktion og med brug af æg- eller sæddonation således, at parret ikke er genetisk beslægtede, eller hvis den enes retlige far ikke er den samme som den pågældendes genetiske far således, at parret ikke er genetisk beslægtede.

I tråd med gældende regler for ægteskab i ægteskabslovens § 1 vil der i forhold til både det foreslåede stk. 2 og 3 ikke skulle skelnes mellem ægteskab mellem personer af forskelligt køn og personer af samme køn, og der vil ikke være nogen dispensationsmulighed. Forslaget til stk. 3 omfatter således også ægteskaber mellem to fætre eller to kusiner. Dette gælder uanset, at der ikke vil være et sundhedsfagligt argument herfor, når der er tale om personer af samme køn, som ikke vil kunne reproducere sig sammen, hvorfor der ikke vil være en risiko for, at de viderefører en arvelig sygdom til deres barn.

Forslagene til stk. 2 og 3 vil ikke være til hinder for, at parter omfattet af ægteskabsforbuddet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, frivilligt vil kunne bo sammen som samlevende, forudsat, at begge parter er danske statsborgere eller har lovligt ophold i Danmark. Endvidere vil forslaget ikke være til hinder for, at parret vil kunne få børn sammen.

Det bemærkes supplerende, at genetisk nært eller nærmere beslægtede par ikke har adgang til assisteret reproduktion, jf. § 5 a i lov om assisteret reproduktion i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 902 af 23. august 2019.

Parterne vil i overensstemmelse med de gældende regler skulle indgive ansøgning til en kommunal prøvelsesmyndighed eller Familieretshuset om prøvelse af ægteskabsbetingelserne, jf. ægteskabslovens § 13, stk. 1 og 3. Ved ansøgningen vil parterne skulle vejledes om, at ægteskab ikke må indgås mellem personer, der er omfattet af ægteskabsforbuddet i ægteskabslovens § 6, herunder de foreslåede bestemmelser i § 6, stk. 2 og 3, og parterne vil skulle oplyse, om de er beslægtede med hinanden på denne måde. Endvidere vil parterne skulle orienteres om, at afgivelse af urigtig erklæring kan straffes efter straffelovens § 163.

UDKAST

Hvis der i en konkret sag trods parternes erklæring er tvivl om deres eventuelle slægtskab, vil myndighederne skulle foretage nærmere undersøgelse heraf. Parterne vil i den forbindelse kunne blive bedt om at bidrage til sagens oplysninger, f.eks. ved at fremskaffe dokumenter fra udlandet, hvis en eller begge parter har udenlandsk baggrund, og det er muligt at fremskaffe sådanne dokumenter. Parterne vil ikke skulle dokumentere, at de ikke er genetisk beslægtede, men de vil skulle sandsynliggøre det.

Hvis parterne retligt er slægtninge, f.eks. fætter og kusine, men kan godtgøre, at det retlige slægtskab ikke svarer til det genetiske, f.eks. fordi den ene part er undfanget ved assisteret reproduktion, vil ægteskabet kunne indgås.

Det bemærkes i øvrigt, at det følger af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at der under visse betingelser kan meddeles opholdstilladelse som familiesammenført til ægtefæller og faste samlevende, jf. punkt 2.5.1.1.

Endvidere skal der meddeles familiesammenføring i alle tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser konkret tilsiger dette. I sådanne tilfælde meddeles opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det bemærkes herved, at udlændingemyndighederne – i de tilfælde, hvor udlændingemyndighederne vurderer, at der hverken er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed, jf. udlændingelovens § 9 – foretager en vurdering af, hvorvidt parterne har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv efter EMRK artikel 8, og om Danmark er nærmest til at beskytte dette.

Dette betyder, at der vil kunne forekomme tilfælde, hvor udlændingemyndighederne – uanset at parterne i et forhold er beslægtede – er forpligtede til at meddele opholdstilladelse som familiesammenført, fordi parret har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv, som Danmark er nærmest til at beskytte.

Det foreslåede forbud mod indgåelse af ægteskab i Danmark mellem fætter og kusine og andre beslægtede, ændrer ikke herved.

Der henvises til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af ægteskabslovens § 11 b, 1. pkt., at i tilfælde, hvor en af parterne ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, og hvor den anden part har indfødsret, et sådant statsborgerskab eller en sådan opholdstilladelse, er det en betingelse for at indgå ægteskabet, at hver af parterne har afgivet erklæring om at være bekendt med bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9, stk. 2-6, 8-18, 34 og 35. Det gælder dog efter bestemmelsens 2. pkt. ikke, når den herboende

UDKAST

enten er EU/EØS-statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 4, eller er schweizisk statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 5.

De bestemmelser i udlændingeloven, der henvises til i ægteskabslovens § 11 b, 1. pkt., vedrører ægtefællesammenføring.

Det foreslås at henvisningen til »8-18« i § 11 b, 1. pkt., ændres til »8-19«.

Forslaget skal ses på baggrund af, at der ved lov nr. 686 af 11. juni 2024 om ændring af udlændingeloven, lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. og integrationsloven og forskellige andre love (Ny opholdsordning for medfølgende familie til hjemvendende udlandsdanskere med visse beskæftigelsesmæssige kvalifikationer, justering af sprogkravet og halvering af den økonomiske sikkerhedsstillelse i ægtefællesammenføringssager, etablering af en lukket opgavebank for danskprøver m.v.) blev indsat et nyt stk. 17 i udlændingelovens § 9 om ægtefællesammenføring. Efter bestemmelsen kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, hvis den herboende person er sigtet eller tiltalt for en lovovertrædelse, der kan medføre straf som nævnt i stk. 15, nr. 1 og 2. Ansøgningen kan efter et afslag meddelt efter 1. pkt. genoptages efter anmodning, hvis der foreligger oplysninger om, at den herboende person alene forventes at blive idømt bødestraf, eller når straffesagen er endeligt afsluttet. Samtidig blev udlændingelovens § 9, stk. 17-34, til § 9, stk. 18-35.

Forslaget vil betyde, at det i tilfælde, hvor en part har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter de nævnte bestemmelser i udlændingeloven, og hvor den anden part ikke har indfødsret, et sådant statsborgerskab eller en sådan opholdstilladelse, vil være en betingelse for at indgå ægteskabet, at hver af parterne også har afgivet erklæring om at være bekendt med den nævnte betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 17.

Til nr. 3

Det fremgår af ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, at et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendes, hvis ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået, jf. dog stk. 2.

Det følger af ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, at et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke anerkendes,

- 1) hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen,
- 2) hvis der er bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, der blev indgået med det afgørende formål at opnå ret til ophold i Danmark, i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz,
- 3) hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, eller

UDKAST

4) hvis anerkendelse af ægteskabet strider mod grundlæggende danske retsprincipper.

Efter ægteskabslovens § 22 b, stk. 3, anerkendes ægteskabet uanset stk. 2, hvis der foreligger tvingende grunde herfor, og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes.

Af ægteskabslovens § 22 c fremgår, at et registreret partnerskab, der er indgået i udlandet, anerkendes, hvis betingelserne i § 22 b er opfyldt og retsvirkningerne af partnerskabet svarer til retsvirkningerne af registreret partnerskab efter dansk ret.

Der henvises om gældende ret til punkt 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i § 22 b, *stk.* 2, efter nr. 2, indsættes som nyt nummer:

»3) hvis parterne er omfattet af § 6,«.

Forslaget vil betyde, at forbuddene i stk. 2 mod anerkendelse af visse udenlandske ægteskaber vil blive udvidet til også at omfatte udenlandske ægteskaber mellem de personer, som er omfattet af ægteskabsforbuddet i ægteskabslovens § 6, herunder den foreslåede udvidelse af § 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Sådanne ægteskaber vil herefter ikke kunne anerkendes i Danmark.

Det fremgår af ægteskabslovens § 6, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at indsætte stk. 2 og 3 i § 6, hvorefter ægteskab heller ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece og mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine.

Forslaget vil få tilsvarende betydning for anerkendelse af udenlandske registrerede partnerskaber, jf. ægteskabslovens § 22 c.

Forslaget vil endvidere betyde, at ægteskabslovens § 22 b, stk. 3, hvorefter ægteskabet uanset stk. 2 anerkendes, hvis der foreligger tvingende grunde herfor, og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes, vil gælde tilsvarende for ægteskaber, der er omfattet af forslaget.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at parter omfattet af ægteskabsforbuddet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, frivilligt vil kunne bo sammen som samlevende, forudsat, at begge parter er danske statsborgere eller har lovligt ophold i Danmark. Endvidere vil forslaget ikke være til hinder for, at parret vil kunne få børn sammen.

Det bemærkes supplerende, at genetisk nært eller nærmere beslægtede par ikke har adgang til assisteret reproduktion, jf. § 5 a i lov om assisteret reproduktion i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning m.v.

UDKAST

Når en myndighed skal tage stilling til anerkendelse af et udenlandsk ægteskab, og hvis dette spørgsmål indgår præjudicielt i en anden sag, vil det være denne sidstnævnte sags regler om formkrav, strafansvar m.v., der vil være gældende. Hvis der f.eks. er tale om en ansøgning om ægtefællesammenføring efter udlændingeloven, vil oplysningerne om slægtskab, ligesom det gælder i dag, skulle afgives i et ansøgningsskema, og parterne vil i den forbindelse skulle underskrive en tro- og loveerklæring under strafansvar efter straffelovens § 161, jf. udlændingelovens § 40, stk. 6.

I sager, hvor der er spørgsmål om anerkendelse af et udenlandsk ægteskab, og hvor der ikke skal udfyldes et ansøgningsskema eller oplysningsskema m.v., vil den pågældende myndighed skulle vejlede parterne om, at udenlandske ægteskaber indgået mellem personer, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, som udgangspunkt ikke anerkendes i Danmark, dog med undtagelse af ægteskaber omfattet af ægteskabsloven § 22 b, stk. 3, § 22 b, stk. 4, der foreslås ændret, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, samt forslaget til et nyt § 22 b, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Til brug for afgørelsen om anerkendelse af ægteskabet bør den pågældende myndighed bede parterne om at underskrive en erklæring om, at de ikke er genetisk beslægtede som omhandlet i lovforslagets § 1, nr. 3, jf. § 1, nr. 1, og samtidigt orientere parterne om, at afgivelse af urigtig erklæring kan straffes efter straffelovens § 163.

Hvis der i en konkret sag trods parternes erklæring er tvivl om deres eventuelle slægtskab, vil myndighederne, i det omfang det er muligt, skulle foretage nærmere undersøgelse heraf. Parterne vil i den forbindelse kunne blive bedt om at bidrage til sagens oplysninger, f.eks. ved at fremskaffe dokumenter fra udlandet, hvis en eller begge parter har udenlandsk baggrund, og det er muligt at fremskaffe sådanne dokumenter. Parterne vil ikke skulle dokumentere, at de ikke er genetisk beslægtede, men de vil skulle sandsynliggøre det.

Hvis parterne retligt er slægtninge, f.eks. farbror og niece, men kan godtgøre, at det retlige slægtskab ikke svarer til det genetiske, f.eks. fordi den ene part er undfanget ved assisteret reproduktion, vil ægteskabet kunne anerkendes i Danmark, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Det bemærkes, at det foreslåede forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem personer, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece eller mellem personer, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine, ikke vil ændre ved, at der kan forekomme tilfælde, hvor udlændingemyndighederne – uanset at parterne i et forhold er beslægtede – er forpligtede til at meddele opholdstilladelse, fordi parret har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv, som Danmark er nærmest til at beskytte, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Der henvises til punkt 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til nr. 4

Efter ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, anerkendes et ægteskab, der er indgået i udlandet, hvis ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået, jf. dog stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 2, nr. 3, anerkendes et ægteskab, der er indgået i udlandet, bl.a. ikke, hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år. Det fremgår af bestemmelsens stk. 4, at betingelsen i stk. 2, nr. 3, ikke gælder for EU-/EØS-borgere og disse ægtefæller.

Der henvises om gældende ret til punkt 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 22 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 2, nr. 3 og 4, gælder ikke for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed.«

Forslaget vil for det første betyde, at undtagelsen vil blive præciseret således, at den vil omfatte situationer, hvor et ægteskab er indgået i udlandet og søges anerkendt i Danmark som led i udøvelsen af rettigheder efter EU-reglerne om fri bevægelighed.

Det vil således modsætningsvis følge af forslaget, at undtagelsen ikke vil gælde for ægteskaber, der er indgået i Danmark, og at den heller ikke vil gælde for personer, der ikke udøver rettigheder i Danmark efter EU-reglerne om fri bevægelighed. Undtagelsen vil således eksempelvis ikke finde anvendelse, hvis en dansk statsborger bosiddende i Danmark, der ikke har udøvet retten til fri bevægelighed i et andet EU-/EØS-land eller Schweiz, ønsker et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendt i Danmark med henblik på at få ægtefællen, der ikke er EU-borger, familiesammenført til Danmark efter EU-reglerne.

Det bemærkes, at ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, om alderskravet, som følge af den ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede nye bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, nr. 3, vil blive § 22 b, stk. 2, nr. 4.

For det andet vil forslaget betyde, at bestemmelsens anvendelsesområde vil blive udvidet til også at omfatte den ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, nr. 3, hvorefter et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke anerkendes, hvis parterne er omfattet af ægteskabslovens § 6. Efter denne bestemmelse må ægteskab ikke indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås, at der i ægteskabslovens § 6 også indføres forbud mod ægteskab mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, og mod ægteskab mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine.

Den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for ægteskabslovens § 22 b, stk. 4, vil medføre, at ægteskaber indgået i udlandet for personer, der er

UDKAST

omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, som udgangspunkt vil skulle anerkendes, selvom ægteskabet er omfattet af ægteskabslovens § 6.

Den foreslåede nyaffattelse af § 22 b, stk. 4, vil som i dag fortsat være en undtagelse til alderskravet i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, der med lovforslagets § 1, nr. 3, vil blive § 22 b, stk. 2, nr. 4. Dette alderskrav vil således fortsat som udgangspunkt ikke gælde for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed.

Som følge af ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, der med lovforslagets § 1, nr. 3, vil blive til § 22 b, stk. 2, nr. 1, 2 og 5, vil udenlandske ægteskaber i forhold til personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed ikke skulle anerkendes i Danmark, hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen, hvis der er tale om et proformaægteskab, eller hvis anerkendelse vil stride mod grundlæggende danske retsprincipper. Et eksempel på dette sidstnævnte er et udenlandsk ægteskab indgået mellem en forælder og et voksent barn eller mellem søskende. Et andet eksempel er et udenlandsk ægteskab, der er indgået med et barn, der ikke var fyldt 15 år ved vielsen.

Der henvises til punkt 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, anerkendes et ægteskab, der er indgået i udlandet, hvis ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået, jf. dog stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 2, nr. 1, 2, 3 og 4, anerkendes et ægteskab, der er indgået i udlandet, ikke, hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen, hvis der er tale om et proformaægteskab, hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, eller hvis anerkendelse vil stride mod grundlæggende danske retsprincipper.

Der henvises om gældende ret til punkt 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i § 22 b indsættes følgende nye bestemmelse:

»Stk. 5. Stk. 2, nr. 3, gælder ikke for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.«

Forslaget skal ses i sammenhæng med de ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelser i ægteskabslovens § 6, stk. 2 og 3, hvorefter ægteskab – ud over ikke at der ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende, jf. stk. 1 – heller ikke må indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece eller mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine. Ligeledes skal forslaget ses i sammenhæng med den ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, hvorefter et udenlandsk ægteskab ikke anerkendes, hvis partnerne er omfattet af § 6.

Det foreslåede § 22 b, stk. 5, vil betyde, at den foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, hvorefter et udenlandsk ægteskab ikke

UDKAST

anerkendes, hvis parterne er omfattet af § 6, ikke gælder for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.

Den foreslåede nye bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, vil således betyde, at ægteskaber indgået i udlandet mellem personer, der er omfattet af associeringskomplekset mellem EU og Tyrkiet, som udgangspunkt vil skulle anerkendes, selvom parterne er beslægtede og omfattet af ægteskabslovens § 6.

Bestemmelsen vil således finde anvendelse, hvis en tyrkisk statsborger, der eksempelvis er selvstændig erhvervsdrivende i Danmark, ønsker familiesammenføring med sin ægtefælle, som den pågældende er blevet gift med i udlandet, og som f.eks. er den pågældendes fætter eller kusine. I den situation vil ægteskabet som udgangspunkt skulle anerkendes i Danmark uanset den foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Som følge af ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 1, 2, 3 og 4 (nr. 3 og 4 der med lovforslaget § 1, nr. 3, vil blive til § 22 b, stk. 2, nr. 4 og 5), vil udenlandske ægteskaber i forhold til personer omfattet af associeringskomplekset mellem EU og Tyrkiet ikke skulle anerkendes i Danmark, hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen, hvis der er tale om et proformaægteskab, hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, eller hvis anerkendelse vil stride mod grundlæggende danske retsprincipper. Et eksempel på dette sidstnævnte er et udenlandsk ægteskab, der er indgået mellem en forælder og et voksent barn eller mellem helsøskende.

Der henvises til punkt 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af straffelovens § 136, stk. 3, at den, der som led i religiøs oplysning udtrykkeligt billiger handlinger, som er omfattet af denne lovs §§ 114-114 j, 208, 210, 216, 222, 223 og 225, jf. §§ 216, 222 og 223, §§ 237, 244-246, 260, 260 a og 261, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Der henvises om gældende ret til punkt 2.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i straffelovens § 136, stk. 3, efter »260 a« indsættes », 260 b«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven som § 260 b om forbud mod at forestå og indgå i religiøse vielser uden borgerlig gyldighed og andre ægteskabslignende forhold for slægtninge i ret op- og nedstigende linje, søskende eller personer der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece både genetisk beslægtede personer af forskelligt og samme køn.

UDKAST

Det bemærkes, at ytringer, der som led i religiøs oplæring udtrykkeligt billiger handlinger, der ikke var strafbare på tidspunktet for handlingen, men som er strafbare på tidspunktet for billigelsen, også vil kunne straffes efter straffelovens § 136, stk. 3. Eksempelvis vil en billigelse af en konkret religiøs vielse af nærtbeslægtede som led i religiøs oplæring kunne straffes efter lovens ikrafttræden, uanset at den pågældende vielse fandt sted inden ikrafttrædelsen af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b.

Den foreslåede udvidelse af bestemmelsens anvendelsesområde vil indebære, at den, der som led i religiøs oplæring udtrykkeligt billiger handlinger, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 260 b, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Der er ikke med lovforslaget i øvrigt tilsigtet nogen ændringer af retstilstanden, herunder bestemmelsens strafbetingelser og strafniveau.

Der henvises til punkt 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af straffelovens § 260, stk. 1, at med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes for ulovlig tvang den, som 1) ved vold eller ved trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, 2) ved trussel om at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller om at fremsætte sande ærerørige beskyldninger tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, for så vidt fremtvingelsen ikke kan anses tilbørlig begrundet ved det forhold, som truslen angår.

Af straffelovens § 260, stk. 2, følger det, at tvinges nogen til at indgå ægteskab eller til en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller til at indgå i et andet ægteskabslignende forhold, eller fastholdes nogen ved tvang i et sådant ægteskab eller forhold, kan straffen stige til fængsel indtil 4 år.

Det følger af straffelovens § 260 a, stk. 1, at den, som forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold med en person under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes efter bestemmelsens stk. 2 den, som lader sit barn indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller i et andet ægteskabslignende forhold, og den, som efter at være fyldt 18 år frivilligt indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller i et andet ægteskabslignende forhold med en person under 18 år.

Det følger af ægteskabslovens § 6, at ægteskab ikke må indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende. Det følger af ægteskabslovens § 1, at loven finder anvendelse på ægteskab mellem to personer af forskelligt køn og mellem to personer af samme køn.

Der henvises om gældende ret til punkt 2.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i straffelovens § 260 b om foreståelse af eller indgåelse i religiøse vielser uden borgerlig gyldighed eller andre ægteskabslignende forhold mellem nærtbeslægtede.

Der er tale om en nykriminalisering.

Efter det foreslåede *stk. 1* straffes den, der forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje, søskende eller personer der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det gælder både beslægtede personer af forskelligt og samme køn.

Begrebet »religiøs vielse uden borgerlig gyldighed« skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 260, stk. 2, og § 260 a, det vil sige som en indstiftelse af et ægteskabslignende forhold under tilstedeværelse af en religiøs autoritet. Der kan i den forbindelse underskrives en form for ægteskabskontrakt, men dette er ikke en forudsætning for, at forholdet kan falde ind under den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. omfatte indgåelse af et såkaldt »muslimsk ægteskab« eller »nikah-forhold«, hvorved forstås en gensidigt forpligtende ægteskabelig kontrakt indgået i forbindelse med en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed.

Begrebet »andet ægteskabslignende forhold« skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 260, stk. 2, og § 260 a, det vil sige som en forbindelse mellem to mennesker, der indgås i henhold til regler, der gælder i en bestemt gruppe, og som indebærer, at parterne af denne gruppe vil blive anset for ægtefæller med tilhørende rettigheder og pligter over for hinanden. Reglerne kan både være skrevne og uskrevne og skal have taget stilling til spørgsmålet om ophævelse af det ægteskabslignende forhold. Denne betingelse vil også være opfyldt, hvis det følger af de pågældende regler, at forholdet ikke kan ophæves. Det vil derimod ikke være en betingelse, at indgåelsen af forholdet sker under tilstedeværelse af en religiøs autoritet. Ægteskabslignende forhold, der indgås i form af en mundtlig eller skriftlig ægteskabskontrakt eller lignende uden tilstedeværelse af en religiøs autoritet, vil således også være omfattet af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.1.1.1 i de almindelige bemærkninger og lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil, i forhold til hvad der skal forstås ved at være »slægtninge i op- eller nedstigende linje« og »søskende«. Ligeledes henvises der til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil, i forhold til hvad der skal forstås ved »fætter og kusine« og »farbror, morbror, faster og moster« i relation til »nevø og niece«.

Den persongruppe, der er omfattet af bestemmelsen, vil således svare til den persongruppe, der er omfattet af ægteskabslovens § 6 med den foreslåede udvidelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

UDKAST

Forslaget vil ikke være til hinder for, at parter omfattet af forbuddet frivilligt vil kunne bo sammen som samlevende – uden at indgå i et ægteskabslignende forhold.

Formuleringen »at forestå en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold« skal forstås i overensstemmelse med straffelovens § 260 a, som en person, f.eks. en præst, en imam eller et familiemedlem, forestår det ritual eller den handling, der gør, at ægteskabet i den pågældende gruppes øjne anses for indstiftet, eksempelvis ved at forestå en ægteskabsceremoni eller ved at udfærdige en ægteskabskontrakt. Det vil ikke være en betingelse, at der er et religiøst islæt i ritualet, og også sædvanebaserede ritualer vil således være omfattet. Det vil heller ikke være en betingelse at den person, der forestår ritualet, har nogen form for religiøs autoritet, og en slægting, der udfærdiger en ægteskabskontrakt, vil således også være omfattet af bestemmelsen.

Det bemærkes, at en person med vielsesbemyndigelse også vil være omfattet af bestemmelsen, hvis vedkommende forestår en vielse mellem personer, som på grund af slægtskab ikke må indgå i en religiøs vielse, og det fremstår klart, at vielsen ikke foretages i kraft af, at den pågældende har vielsesbemyndigelse.

Det bemærkes endvidere, at overtrædelse af bestemmelsen vil kræve forsæt til alle dele af bestemmelsens indhold, herunder med hensyn til at der er tale om en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller et andet ægteskabslignende forhold og til parternes slægtskab. Hvis en person eksempelvis har fremsendt en skabelon til en ægteskabskontrakt uden at være klar over, at parterne var beslægtede, vil den pågældende således ikke kunne straffes efter bestemmelsen.

Det foreslås, at strafferammen for overtrædelse af stk. 1 fastsættes til bødestraf og op til 2 års fængsel.

I tilfælde, hvor én af parterne ved ulovlig tvang efter straffelovens § 260, stk. 1, tvinges til at indgå i den religiøse vielse uden borgerlig gyldighed eller det andet ægteskabslignende forhold med en nærtbeslægtet, vil der skulle straffes efter § 260, stk. 1, jf. stk. 2, i stedet.

I tilfælde, hvor én af parterne er mindreårig, som omfattet af straffelovens § 260 a, vil der skulle straffes efter § 260 a, stk. 1, i stedet.

Efter det foreslåede *stk. 2* straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den, der indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold som nævnt i *stk. 1*.

Det bemærkes, at overtrædelse af bestemmelsen vil kræve forsæt til alle dele af bestemmelsens indhold, herunder med hensyn til at der er tale om en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller et andet ægteskabslignende forhold og til parternes slægtskab.

Bestemmelsen vil omfatte beslægtede personer, der indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold,

UDKAST

herunder ved at indgå en ægteskabskontrakt eller ved deltagelse i religiøst ægteskabeligt ritual.

For så vidt angår afgrænsningen af, hvad der udgør en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed og et ægteskabslignende forhold samt afgrænsningen af persongruppen, der er omfattet af bestemmelsen, henvises der til bemærkningerne til det foreslåede stk. 1.

I tilfælde, hvor én af parterne ved ulovlig tvang efter straffelovens § 260, stk. 2, tvinges til at indgå i den religiøse vielse uden borgerlig gyldighed eller det andet ægteskabslignende forhold med en nærtbeslægtet, vil der skulle straffes efter denne bestemmelse i stedet.

I tilfælde, hvor én af parterne er mindreårig, som omfattet af straffelovens § 260 a, vil der skulle straffes efter § 260 a, stk. 2, i stedet.

Der henvises til punkt 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

[Udestår]

Der henvises til punkt 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

[Udestår]

Der henvises til punkt 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til 1) en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der a) har dansk indfødsret, b) har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, c) har opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8 (flygtninge), d) har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), i mere end de sidste 2 år, jf. dog § 37 m, eller e) har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år (de almindelige ægtefællesammenføringsregler).

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 11, 1. pkt., at der, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, ikke kan meddeles opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Af § 9, stk. 11, 2. pkt., fremgår, at hvis ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre

UDKAST

særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.

Ægtefæller og faste samleverer til udlændinge med opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse (§§ 9 a og 9 p), studie m.fl. (§ 9 i) og som praktikant (§ 9 k) er ikke omfattet af § 9, stk. 1, nr. 1, men kan i stedet efter ansøgning meddeles opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1, 1. pkt., og § 9 n, stk. 1, 1. pkt. Det fremgår således af udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., at der, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor, efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-14, stk. 3 eller 12 eller 24, eller § 9 p, stk. 1, 1. pkt. (beskæftigelse), eller hvis EU-reglerne tilsiger det. Det fremgår af udlændingelovens § 9 n, stk. 1, 1. pkt., at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1-5 eller 18 (studerende m.fl.), eller § 9 k, stk. 1, 1. pkt. (praktikanter), når hensynet til sidstnævnte udlændings ophold her i landet tilsiger det.

Ægtefæller og faste samleverer til udlandsdanskere kan søge opholdstilladelse efter både § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, og efter § 9 m, stk. 2, 1. pkt., hvoraf det følger, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4, 7, 9, 10, 13 eller nr. 14, litra a-c eller e (beskæftigelse), hvis vedkommende havde været udlænding.

Udlændingelovens § 9, stk. 11, gælder ikke for udlændinge, der søger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 1. pkt., § 9 m, stk. 2, 1. pkt., eller § 9 n, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås, at der i § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, indsættes et 2. pkt., hvorefter § 9, stk. 11, finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget vil indebære, at ved ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, vil der – medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derfor – ikke kunne meddeles opholdstilladelse som medfølgende ægtefælle eller fast samlever til en udenlandsk arbejdstager, studerende m.fl. eller udlandsdanske, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, jf. herved udlændingelovens § 9, stk. 11, 1. pkt.

Forslaget vil endvidere indebære, at der i de omhandlede situationer vil blive indført en formodningsregel for medfølgende ægtefæller og faste samleverer til udenlandske arbejdstagere, studerende m.fl. og udlandsdanskere således,

UDKAST

at det – medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derimod – vil blive anset for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske, såfremt ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, jf. herved udlændingelovens § 9, stk. 11, 2. pkt.

Det vil svare til, hvad der i dag gælder for udlændinge, der søger ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom, jf. udlændingelovens § 9, stk. 11, og de foreslåede regler forudsættes administreret på samme måde.

Par, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, vil således, ligesom par, der ansøger om ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom, kunne afkræfte formodningen om, at ægteskabet ikke er indgået eller samlivsforholdet ikke er etableret efter begge parter eget ønske, og der vil herefter ikke kunne meddeles afslag på opholdstilladelse af denne grund.

Endvidere vil der helt undtagelsesvist kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der meddeles opholdstilladelse på grundlag af et gyldigt ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed, selv om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelse af ægteskabet, og de pågældende har samlevet på selvstændig bopæl i et vestligt land i den mellemliggende periode, og det i øvrigt må lægges til grund, at parterne begge ønsker at fortsætte samlivet. Dette gælder både i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem personer, der ikke er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede.

Der henvises til punkt 2.5.1.1 og 2.5.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 11, 1. pkt., at der, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, ikke kan meddeles opholdstilladelse efter de almindelige ægtefællesammenføringsregler, hvis det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Af § 9, stk. 11, 2. pkt., fremgår, at hvis ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens

UDKAST

enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.

Efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven kan der efter ansøgning meddeles opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter § 1.

Der gælder ikke en bestemmelse svarende til udlændingelovens § 9, stk. 11, for udlændinge, der søger opholdstilladelse efter Ukrainesærlovens § 2, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at der i § 2 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, ikke – medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor – kan gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.

Forslaget vil for det første indebære, at det vil være et krav for at blive meddelt opholdstilladelse som ægtefælle eller fast samlever efter Ukrainesærlovens § 2, stk. 1, nr. 1, at ægteskabet eller samlivet er indgået eller etableret efter begge parter eget ønske, og at der som udgangspunkt vil blive meddelt afslag, såfremt det må anses for tvivlsomt, om dette er tilfældet.

For det andet vil forslaget indebære, at der vil blive indført en formodningsregel for par, der søger opholdstilladelse som ægtefælle eller fast samlever efter Ukrainesærlovens § 2, stk. 1, nr. 1, og at der således som udgangspunkt vil blive meddelt afslag, såfremt det ansøgende par er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, idet det som udgangspunkt vil blive anset for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.

Dette vil svare til, hvad der i dag gælder for udlændinge, der søger ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom, jf. udlændingelovens § 9, stk. 11, og den foreslåede bestemmelse forudsættes administreret på samme måde.

Par, der søger opholdstilladelse efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven vil således, ligesom par, der ansøger om ægtefællesammenføring efter de almindelige regler herom, kunne afkræfte formodningen om, at ægteskabet ikke er indgået eller samlivsforholdet ikke er etableret efter begge parter eget ønske, og der vil herefter ikke kunne meddeles afslag på opholdstilladelse af denne grund.

UDKAST

Endvidere vil der helt undtagelsesvist kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der meddeles opholdstilladelse på grundlag af et gyldigt ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed, selv om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelse af ægteskabet, og de pågældende har samlevet på selvstændig bopæl i et vestligt land i den mellemliggende periode, og det i øvrigt må lægges til grund, at parterne begge ønsker at fortsætte samlivet. Dette gælder både i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem personer, der ikke er nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og i tilfælde, hvor der er tale om et gyldigt ægteskab eller et fast samlivsforhold af længere varighed mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede.

Der henvises til punkt 2.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Forslaget vil bl.a. betyde, at det foreslåede forbud mod indgåelse af ægteskab mellem visse genetisk beslægtede og mod anerkendelse af sådanne ægteskaber indgået i udlandet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, vil finde anvendelse fra den 1. juli 2026, og at det fra denne dato således ikke vil være muligt for disse genetisk beslægtede at indgå ægteskab i Danmark, ligesom udenlandske ægteskaber mellem disse genetisk beslægtede som udgangspunkt heller ikke vil kunne anerkendes i Danmark.

Dette vil indebære, at de foreslåede forbud mod indgåelse af og anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem genetisk beslægtede vil finde anvendelse for sager om indgåelse af ægteskab og om anerkendelse af udenlandske ægteskaber, der er under behandling hos danske myndigheder eller domstole ved lovens ikrafttræden. Om forslagets anvendelse for vielser, der er indgået i Danmark før lovens ikrafttræden, henvises til den foreslåede overgangsbestemmelse i *stk. 2*. Om forslagets anvendelse for udenlandske ægteskaber, der er anerkendt af en dansk myndighed før lovens ikrafttræden, henvises til den foreslåede overgangsbestemmelse i *stk. 3*.

Den foreslåede § 260 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, og den foreslåede udvidelse af straffelovens § 136, *stk. 3*, vil alene finde anvendelse på forhold begået efter lovens ikrafttræden, jf. straffelovens § 3, *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 1, ikke finder anvendelse for vielser, der er foretaget før lovens ikrafttræden. For sådanne vielser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget vil betyde, at ægteskaber og registrerede partnerskaber, der er indgået i Danmark før lovens ikrafttræden, ikke vil være indgået i strid med de

UDKAST

foreslåede nye bestemmelser i ægteskabslovens § 6, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, selvom parret er genetisk beslægtet, og disse ægteskaber og registrerede partnerskaber vil derfor ikke kunne omstødes efter ægteskabslovens § 23, jf. § 6.

Med *stk. 3* foreslås, at § 1, nr. 3, ikke finder anvendelse for ægteskaber og registrerede partnerskaber, som en dansk myndighed har anerkendt før lovens ikrafttræden. For sådanne ægteskaber og registrerede partnerskaber finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget vil betyde, at udenlandske ægteskaber og registrerede partnerskaber, der er anerkendt af en dansk myndighed (f.eks. af en kommune i forbindelse med registrering i CPR) før lovens ikrafttræden, ikke vil være omfattet af det foreslåede forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem beslægtede (ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3), selvom parret er genetisk beslægtet. Forslaget vil således betyde, at disse ægteskaber og registrerede partnerskaber ikke af den samme eller en anden myndighed vil kunne blive nægtet anerkendt som følge af det foreslåede forbud, og disse ægteskaber og registrerede partnerskaber vil ikke kunne omstødes efter ægteskabslovens § 23, jf. § 6.

Med den foreslåede overgangsbestemmelse i stk. 3, sikres det, at retsstillingen for genetisk beslægtede par, der har indgået ægteskab eller registreret partnerskab i udlandet, og som har fået ægteskabet eller partnerskabet anerkendt af en dansk myndighed før lovens ikrafttræden og har indrettet sig herpå, ikke vil blive ændret på grund af lovændringen. Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at samme myndighed eller en anden myndighed under henvisning til de øvrige anerkendelsesgrunde anlægger en anden vurdering af anerkendelsen af et udenlandsk ægteskab eller registreret partnerskab, der er sket inden lovens ikrafttræden, og beslutter, at ægteskabet eller det registrerede partnerskab alligevel ikke kan anerkendes, f.eks. fordi parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i alle situationer, hvor en dansk myndighed før ikrafttrædelsen har anerkendt det udenlandske ægteskab eller registrerede partnerskab. Det kan f.eks. være udlændingemyndighederne, Familieretshuset, kommunerne og domstolene.

I *stk. 4*, foreslås, at ved vielser i perioden fra den 1. juli til den 31. oktober 2026, der foretages på baggrund af en attest efter ægteskabslovens § 19, stk. 1, som er udstedt før den 1. juli 2026, skal vielsesmyndigheden, jf. ægteskabslovens § 17 og § 18, stk. 1 og 2, før vielsen sikre sig, at parterne ikke er beslægtede, jf. ægteskabslovens § 6, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1. Er parterne, jf. 1. pkt., beslægtede, må vielsen ikke foretages.

Forslaget vil betyde, at alle vielsesmyndigheder, herunder kirkelige vielsesmyndigheder i og uden for folkekirken, i den nævnte periode før en vielse skal spørge parret, om de er genetisk beslægtede og dermed er omfattet af det foreslåede forbud mod ægteskabsindgåelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

UDKAST

Hvis vielsesmyndigheden på baggrund af parrets oplysninger er i tvivl om, hvorvidt vielsen kan foretages, må der forinden foretages nærmere undersøgelser. Sagerne kan eventuelt forelægges for den myndighed (kommune eller Familieretshuset), der har foretaget prøvelsen af ægteskabsbetingelserne.

Der henvises til, at efter ægteskabslovens § 19, stk. 1, har en attest, om at ægteskabsbetingelserne er opfyldt, maksimalt gyldighed i 4 måneder.

I *stk. 5*, foreslås, at § 1, nr. 3, ikke finder anvendelse for ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, og § 9 q, stk. 2, og § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, der er indgivet før den X 2026 [fremsættelsesdatoen]. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det vil betyde, at det foreslåede forbud mod anerkendelse af udenlandske ægteskaber mellem genetisk beslægtede, der foreslås indsat som ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, kun vil gælde for ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, og § 9 q, stk. 2, og § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven, der indgives den X 2026 eller senere, og som ikke er færdigbehandlede ved lovens ikrafttræden.

For ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse indgivet før den X 2026 vil det foreslåede forbud i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, derimod ikke finde anvendelse, og et udenlandsk ægteskab indgået mellem fætter og kusine eller mellem farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece vil således uanset parternes genetiske slægtskab skulle anerkendes, hvis de øvrige betingelser for anerkendelsen af ægteskabet i øvrigt er opfyldt. Dette gælder, uanset om der træffes afgørelse i sagen før eller efter lovens ikrafttræden.

Anerkendelsen af udenlandske ægteskaber i sager, der er omfattet af *stk. 5*, vil således ikke være sket i strid med den foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, selvom parret er genetisk beslægtet, og disse ægteskaber vil derfor ikke af denne grund kunne omstødes efter ægteskabslovens § 23, jf. § 6.

Udlændingemyndighederne har orienteret om den nye, forventede regel på hjemmesiden www.nyidanmark.dk under høringen af myndigheder og organisationer forud for fremsættelsen af lovforslaget og igen samtidig med fremsættelsen af lovforslaget. Der er i den forbindelse orienteret om, at ansøgninger indgivet den X 2026 eller senere, og som ikke er færdigbehandlede på ikrafttrædelsestidspunktet, vil blive behandlet efter den nye regel.

Det foreslås i *stk. 6*, at § 1, nr. 3, ikke finder anvendelse for ansøgning om konstatering af en persons automatiske erhvervelse af dansk indfødsret, når erhvervelsen er betinget af forældrenes ægteskab, og dette ægteskab er indgået før lovens ikrafttræden.

UDKAST

Det bemærkes i den forbindelse, at det indtil den 1. juli 2014 i nogle tilfælde var en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at barnet var født i ægteskab, eller at forældrene efterfølgende har indgået ægteskab. Der henvises til beskrivelsen i pkt. 2.1.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget vil betyde, at en person, der er blevet dansk statsborger, enten fordi vedkommende er født i ægteskab, eller fordi forældrene efterfølgende har indgået ægteskab, fortsat vil blive anset som dansk statsborger, selvom forældrene er beslægtede som omhandlet i den i lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3, forudsat at ægteskabet er indgået før lovens ikrafttræden. Dette vil også gælde, selvom spørgsmålet om anerkendelse af ægteskabet efter dansk ret først opstår efter lovens ikrafttræden.

Formålet hermed er at undgå situationer, hvor en person, der er født som dansk statsborger eller er blevet dansk statsborger ved indgåelsen af forældrenes ægteskab, vil blive anset for ikke at have erhvervet dansk statsborgerskab, hvis forældrenes ægteskab ikke længere anerkendes efter dansk ret som følge af den foreslåede bestemmelse i ægteskabslovens § 22 b, stk. 2, nr. 3.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at situationen forventeligt i praksis ikke vil forekomme særlig ofte.

I *stk. 7* foreslås, at lovforslagets § 3, nr. 3, og § 4 ikke skal finde anvendelse på ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, stk. 1 og 2, § 9 n, stk. 1, og § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, der er indgivet før den X 2026 [fremsættelsesdatoen]. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Forslaget vil betyde, at de bestemmelser, der foreslås indsat som udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 2. pkt., § 9 m, stk. 2, 2. pkt., og § 9 n, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og som § 2, stk. 3, i Ukrainesærloven, jf. lovforslagets § 4, kun vil gælde for ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse, der indgives den X 2026 eller senere, og som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden.

For ansøgninger om førstegangsopholdstilladelse indgivet før den X 2026 vil de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9 m, stk. 1, 2. pkt., § 9 m, stk. 2, 2. pkt., § 9 n, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 3, og den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 1, i Ukrainesærloven, jf. lovforslagets § 4, derimod ikke gælde. Det gælder, uanset om der træffes afgørelse i sagen før eller efter lovens ikrafttræden.

Udlændingemyndighederne har orienteret om de nye, forventede regler på hjemmesiden www.nyidanmark.dk under høringen af myndigheder og organisationer forud for fremsættelsen af lovforslaget og igen samtidig med fremsættelsen af lovforslaget. Der er i den forbindelse orienteret om, at

UDKAST

ansøgninger indgivet den X 2026 eller senere, og som ikke er færdigbehandlede på ikrafttrædelsestidspunktet, vil blive behandlet efter de nye regler.

Til § 6

Det foreslås med *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

I relation til de ved lovforslagets § 2 foreslåede ændringer af straffeloven bemærkes, at Færøerne pr. 1. marts 2010 har overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, mens der for Grønland gælder en særlig kriminallov.

Med *stk. 2* foreslås det, at § 1 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Forslaget vil betyde, at de ændringer af ægteskabsloven, der følger af lovforslagets § 1 ved kongelig anordning helt eller delvist vil kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Ægteskabsloven indeholder i § 67 hjemmel til hel eller delvis ikraftsættelse for både Færøerne og Grønland, men loven vil ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da Færøerne har overtaget sagsområdet familieret, herunder ægteskabsloven.

Med *stk. 3* foreslås det, at §§ 3 og 4 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af udlændingelovens § 66, at udlændingeloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Endvidere fremgår af § 42 i Ukrainesærloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, mens lovens §§ 1-34 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 14. august 2023, som ændret ved § 18 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 6. Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.</p>	<p>1. I § 6 indsættes som <i>stk. 2 og 3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine.«</p>
<p>§ 11 b. I tilfælde, hvor en af parterne ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, og hvor den anden part har indfødsret, et sådant statsborgerskab eller en sådan opholdstilladelse, må ægteskab ikke indgås, uden at hver af parterne har afgivet erklæring om at være bekendt med bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-6, 8-18, 34 og 35. Det gælder dog ikke, når den herboende enten er EU/EØS-statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 4, eller er schweizisk statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 5.</p>	<p>2. I § 11 b, 1. pkt., ændres »8-18« til: »8-19«.</p>
<p>§ 22 b. Et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendes, hvis</p>	<p>3. I § 22 b, <i>stk. 2</i>, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:</p>

UDKAST

<p>ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendes ikke,</p> <p>1) hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen,</p> <p>2) hvis der er bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, der blev indgået med det afgørende formål at opnå ret til ophold i Danmark, i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz,</p> <p>3) hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, eller</p> <p>4) hvis anerkendelse af ægteskabet strider mod grundlæggende danske retsprincipper.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uanset stk. 2 anerkendes ægteskabet, hvis der foreligger tvungene grunde herfor og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Betingelsen i stk. 2, nr. 3, gælder ikke for EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller.</p>	<p>»3) hvis parterne er omfattet af § 6,«.</p> <p>4. § 22 b, stk. 4, affattes således:</p> <p>»Stk. 4. Stk. 2, nr. 3 og 4, gælder ikke for personer omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed.«</p> <p>5. I § 22 b, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 5. Stk. 2, nr. 3, gælder ikke for personer omfattet af associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1294 af 7. november 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 136, stk. 3. Den, der som led i religiøs oplæring udtrykkeligt billiger handlinger, som er omfattet af denne lovs §§ 114-114 j, 208, 210, 216, 222, 223 og 225, jf. §§ 216, 222 og 223, §§ 237, 243-246, 260, 260 a og 261, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.</p>	<p>1. I § 136, stk. 3, indsættes efter »260 a«: », 260 b«.</p>
	<p>2. Efter § 260 a indsættes:</p>

UDKAST

	<p>»§ 260 b. Den, der forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje, søskende, eller personer, der er genetisk beslægtede som fætter og kusine eller som farbror, morbror, faster eller moster og nevø eller niece, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det gælder både beslægtede personer af forskelligt og samme køn.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold som nævnt i stk. 1.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I udlændingeloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1183 af 25. sep- tember 2025, som ændret ved lov nr. 1344 af 25. november 2025, fo- retages følgende ændring:</p>
<p>§ 9. <i>Stk. 1-12.</i> --- <i>Stk. 13.</i> Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, såfremt den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget fængselsstraf eller en anden strafferetlig retsfølge end fængselsstraf, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, og den herboende person ville være idømt betinget eller ubetinget fængselsstraf, hvis der ikke</p>	<p>1. I § 9, <i>stk. 13</i>, § 19, <i>stk. 6</i>, og § 25 c indsættes efter »260 a,«: »260 b,«.</p> <p>2. I § 9, <i>stk. 15, nr. 2</i>, og § 11, <i>stk. 3, nr. 3</i>, ændres »eller § 260 a« til: »§ 260 a eller § 260 b«.</p>

UDKAST

var idømt en sådan anden retsfølge, for overtrædelse af straffelovens § 213, § 216, stk. 1, § 225, jf. § 216, stk. 1, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a, 237, 243-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Stk. 14. ---

Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

1) ---

2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 215, 215 a, 216 eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a,

3)-8) ---

Stk. 16-42. ---

§ 11.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis:

1)-2) ---

3) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 215, 215 a, 216 eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a.

4)-9) ---

Stk. 16-42. ---

§ 19.

Stk. 1-5. ---

Stk. 6. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse efter

UDKAST

<p>§ 9 f kan inddrages, såfremt udlændingen ved endelig dom er idømt straf for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 243, 260 a, 266, 266 a eller 266 b. Til brug for Udlændingestyrelsens afgørelse om inddragelse efter 1. pkt. kan politiet uden udlændingens samtykke videregive oplysninger til Udlændingestyrelsen om, at en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f ved endelig dom er idømt straf for overtrædelse af de i 1. pkt. nævnte bestemmelser i straffeloven.</p> <p><i>Stk. 7-11. ---</i></p> <p>§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22 og 23 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 243, 260 a, 266, 266 a eller 266 b.</p>	
<p>§ 9 m. Der kan, hvis væsentlige erhvervs- eller beskæftigelsesmæssige hensyn taler herfor, efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-14, stk. 3 eller 12 eller 24, eller § 9 p, stk. 1, 1. pkt., eller hvis EU-reglerne tilsiger det. Opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl og ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en</p>	<p>3. I § 9 m, stk. 1 og 2, og § 9 n, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.: »§ 9, stk. 11, finder dog tilsvarende anvendelse.«</p>

UDKAST

<p>udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en dansk statsborger, der er etableret i udlandet, og som ville kunne opnå opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4, 7, 9, 10, 13 eller nr. 14, litra a-c eller e, hvis vedkommende havde været udlænding. Opholdstilladelse skal betinges af, at den danske statsborger og udlændingen bor på fælles bopæl og ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik.</p> <p><i>Stk. 3-8. ---</i></p> <p>§ 9 n. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som har familiemæssig tilknytning til en udlænding med tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse i forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 9 i, stk. 1-5 eller 18, eller § 9 k, stk. 1, 1. pkt., når hensynet til sidstnævnte udlændings ophold her i landet tilsiger det. Opholdstilladelse skal betinges af, at udlændingen og den, som udlændingen har familiemæssig tilknytning til, bor på fælles bopæl.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov nr. 324 af 26. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine, som ændret senest ved lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 2. Efter ansøgning kan der endvidere meddeles opholdstilladelse til følgende:</p> <p>1) En udlænding over 18 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en</p>	<p>1. I § 2 indsættes som <i>stk. 3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er</p>

UDKAST

<p>udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter § 1.</p> <p>2) Et ugift mindreårigt barn af en udlænding med opholdstilladelse efter § 1 eller nr. 1.</p> <p>3) En udlænding, der har nær familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som forud for udrejsen fra Ukraine har delt husstand med den pågældende og må anses for at have været under den pågældendes forsørgelse.</p> <p>4) En udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i nr. 1-3, har etableret et beskyttelsesværdigt familieliv med en udlænding med opholdstilladelse efter § 1, og som samlever på fælles bopæl med denne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, 3 og 4, kan kun gives, hvis familielivet og forsørgelsesforholdet bestod den 24. februar 2022.</p>	<p>etableret efter begge parter eget ønske. Er ægteskabet indgået eller er samlivsforholdet etableret mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, anses det, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parter eget ønske.«</p>
--	---